

فاز مغسولين

المرصاد خپرونډويه اداره

ALMERSAAD

د کتاب ځانگړنې

د کتاب نوم: فکري ارمغان

ليکوالان: بېلابېل

موضوع: د داعشي خوارجورد، ديني، سياسي،

جهادي او دېته ورته نور مختلف او بېلابېل

موضوعات

ژبه: پښتو

گڼه: درېيمه

وړاندې کونکې: المرصاد خپرونډويه اداره

ALMERSAAD

فاز مغسريان

په معاصره نړۍ په ځانگړې توگه په اسلامي هېوادونو کې د روانو سياسي حالاتو، د مسلمانانو په وړاندې د نړېوالو کفر يا و صليبي قوتونو له لوري د پلان شويو شومو پلانونو، احتمالي پېښو، ننگوونو، رقابتونو، معاصرو فتنو، داعشي خوارجو او همداراز د نورو نويو باطلو پديدو، افکارو او خوځښتونو په اړه

د بېلابېلو اسلامپالو ليکوالانو، جيدو ديني علماوو، محليينو او شنوونکو د مختلفو ديني، تاريخي او سياسي څېړنو، تحقيقاتو، مقالو او آثارو

ټولگه

درېيمه گڼه

لیکلی

۱	د المرصاد مهالنۍ تبصره	۱
۱	د افغانستان و پاکستان اړیکې؛ د پوځ دننه یوه کړۍ د ستونزو سرچینه	۲
۴	لومړۍ فصل	۳
۴	د امت نومیالي	۴
۵	د شهید حافظ منصور تقبله الله ژوند او کارنامو ته لنډه کتنه	۵
۱۰	د شهید ملا محمد منصوري تقبله الله ژوند او کارنامو ته لنډه کتنه	۶
۱۳	دویم فصل	۷
۱۳	خوارج العصر	۸
۱۴	داعش؛ د خلافت بدنانونکي	۹
۱۸	داعش په ورکېدو دی!	۱۰
۲۱	د جهادي غورځنگونو په وړاندې د داعش افراطي دریځ	۱۱
۲۵	داعش د استخباراتي سازمانونو استازي	۱۲
۲۷	د داعش سفر؛ په عراق کې له ظهوره بیا په افغانستان کې تر ماتې پورې!	۱۳
۳۰	درېیم فصل	۱۴
۳۰	دیني او جهادي لیکنې	۱۵
۳۱	د اسلامي نظام په چوکاټ کې د امر بالمعروف بارز رول!	۱۶
۳۳	د بهرنیو هیوادونو سره د اسلامي امارت اړیکې د اسلام په رڼا کې	۱۷
۳۶	رسول الله ﷺ په څنګه وخت کې نړۍ ته راغی؟	۱۸
۴۹	اسلامي امت پر کومه روان دی؟!	۱۹

- ۲۰ د تمدنونو په مرکز کې د اسلامي تمدن څرک
- ۲۱ څلورم فصل
- ۲۲ سياسي او ټولنيزې ليکنې
- ۲۳ پرافغانستان د شوروي يرغل؛ لنډ تاريخي شاليد او د نورو لپاره د عبرت درس
- ۲۴ د ابدالي او غزنوي بچيان خپل غچ نه پريږدي!
- ۲۵ د اسلامي امارت سپېڅلی نظام او د ډيموکراسۍ ناوړه لمن
- ۲۶ د او آی سي متنازعه غونډه؛ د پاکستان د لاسوهنې د پالیسۍ دوام دی!
- ۲۷ پاکستانی رژیم د افغانستان د پخوانۍ ادارې (جمهوريت) پر نقش قدم!
- ۲۸ پاکستان دې د افغانانو له تاريخه عبرت واخلي
- ۲۹ د او آی سي متناقض دريځ؛ د ملالې ملاتړ، د افغان بښځو حقوقو ته اندېښنه خود فلسطين پر حال چوپتيا
- ۳۰ آیا د الحاج خليل الرحمن حقاني تقبله الله شهادت، د نظام د ضعف او د دښمن د قوت په معنی ده؟!
- ۳۱ د افغانستان اسلامي امارت خپلواک بهرنی سیاست - د نوي پيل نېټه
- ۳۲ افغانستان د بشپړې سولې او آرامۍ تاتوبی!
- ۳۳ پنځم فصل
- ۳۴ بېلابېلې ليکنې
- ۳۵ پاکستان پېښور او څېرمه سيمو کې د داعشيانو د روزنيزو مراکزو په شتون اعتراف وکړ
- ۳۶ داعشي خوارج په راتولو شويو پيسو کې د خپلو مسؤلينو فساد اندېښمن
- ۳۷ کړي دي
- ۳۸ په کابل ښار کې د داعشي فتنه کړو يوه مهمه شبکه نيول شوې

د المرصاد مهالنۍ تبصره

د افغانستان وپاکستان اړیکې: د پوځ دننه یوه کړۍ د ستونزو سرچینه

تېره شپه د پاکستان جنګي الوتکو د ډیورنډ فرضي کرښې سره د پکتیکا برمل ولسوالۍ کې بمباري وکړه، چې دا د نړېوالو قوانینو او بشري حقونو څخه ښکاره سرغړونه بلل کېږي. دا برید په داسې وخت کې ترسره شو چې د پاکستان یو سیاسي پلاوی د افغانستان لپاره د ځانګړي استازي صادق خان په مشرۍ په کابل کې د افغان حکومت له مشرانو سره د ملاقاتونو او مذاکراتو په حال کې و. دې برید یو ځل بیا په سېول (ملګي) حکومت په فوځ کې د یوې خاصې کړۍ بالادستي (حاکمیت او واک) نړۍ ته لا وړ ښکاره کړ.

د پاکستان سیاسي حکومت که یوې خواته، د سفارتي او ډیپلوماتیکو خبرواترو له لارې د اړیکو ښه کولو په هڅه کې دی، خو بلې خوا ته بیا یوه کړۍ ده چې نه غواړي دا هڅې کامیابه شي، ځکه هم د بې ګناه خلکو وینه تویوي، چې دا دې کړۍ د منافقت، غیر مشروع سیاست او غیر سنجیدګۍ بدترینه بېلګه او تلپاتې شپوه ده.

په فوځ کې دا کړۍ د ملکي او دولتي ګټو په مقابل کې خپلو ګټو ته لومړیتوب ورکوي او داسې ګامونه پورته کوي چې نه یواځې په سیمه کې بدامنۍ ته لمن وهي، بلکې خپل ولس او هېواد په نړیواله کچه د شرمندګۍ، ذلالت او داخلي تشنج سره مخ کوي.

د افغانستان په خاوره د بمبارۍ له لارې، دې خاصې کړۍ دا پیغام ورکړ چې د دوی لخوا په سیمه کې د سولې او پخلاينې د هرې سنجیده، مثبتې او رښتینې هڅې مخنیوی به د دوی لخوا دوام لري. د ټي ټي پي وپاکستاني دولت ترمنځ د مذاکراتو سبوتاژ هم د دې کړۍ یوه کامیابه هڅه وه او هغه جنرالان چې د سولې له لارې یې د ستونزې حل غوښت، ځینو ته یې ډول ډول قضیې جوړې کړې، ځیني یې له هیواده تېښتې ته اړه کړل او ځیني یې بیا په مختلفو بهانو زندان ته واچول.

په دې برید کې ډېری هغه کډوال په نښه شوي دي چې په پاکستان کې د کورنیو پوځي عملیاتو له امله له خپلو کورونو بېځایه او د افغانستان په سیمو کې د پناه اخیستو ته اړ شوي وو. د دې کډوالو لپاره د افغانستان حکومت د فرضي کرښې

څخه لرې د کډوالو کیمپونه جوړ کړي دي او ډېری یې هماغه ځای ته انتقال شوي هم دي، ترڅو د پاکستان ځینې اندېښنې ځواب او له منځه لاړې شي، خو د دې هر څه سره سره بیا هم په افغان خاوره د بې ګناه خلکو په نښه کول نه یواځې غیر اخلاقي او غیر شرعي کار دی، بلکې له نړېوالو قوانینو څخه ښکاره سرغړونه ده.

د پاکستان په فوځ کې د دې خاصې کړۍ دا چلند له هېچا څخه پټ نه دی چې دوی د خپلې بقا او اقتصادي ګټو لپاره جګړه او بډامنی ضروري بولي. د افغانستان او پاکستان د اقتصاد د پرمختګ د زیانمنولو لپاره قصداً داسې بریدونه کوي او غواړي چې دواړه هیوادونه په یوه بله جګړه کې ښکیل کړي.

د دې کړۍ دا ډول کړنې دا څرګندوي چې دوی په هېڅ بیه په سیمه کې سوله او امنیت نه غواړي ځکه چې د سولې د ټینګېدو سره به نه یواځې د دوی عسکري او سیاسي اهمیت ختم شي، بلکې د دوی جګړېز اقتصاد به هم سخت زیانمن شي.

د پاکستان داخلي وضعیت د دې پالیسۍ بشپړ انځور وړاندې کوي هېواد یی دا مهال له سخت سیاسي او اقتصادي بحران سره مخ دی چې اصلي وجه یې په هره مسئله کې د دې خاصې کړۍ مداخلت دی. دوی هېواد خپل شخصي جاگیر او ملکیت ګڼلی، چېرته چې سیاسي مشرتابه کمزوري کول، سیاستوال زندانونو ته اچول، رسنیو باندې بندیزونه لګول، او په عام ولس د زې کول او د هغوی وژل او لادرکه کول د معمول برخه ګرځېدلې ده.

دا مهال سیاست او اقتصاد دواړه د دې کړۍ د ناکامو تګلارو قرباني شوي دي، چې ولس ته یې سخت زیان اړولی دی او آن دوی یې د بنیادي حقونو څخه هم محرومه کړي دي.

په افغانستان د دې خاصې کړۍ برید برید کول، دا حقیقت لا روښانه کوي چې پوځ د خپلو کورنیو ناکامیو د پټولو لپاره بهرني بریدونه یوه وسیله ګرځولې ده. د دې خاصې کړۍ دا تګلاره نه یوازې پاکستان په نړېواله کچه منزوي کوي بلکې په سیمه کې بډامنی او کرکېچ ته هم وده ورکوي.

پوځ په نړېواله کچه د خپل جګړیز اقتصاد د پیاوړي کولو لپاره داسې اقدامات کوي چې په دې سره دوی د پوځ د جنرالانو جېبونه خوډ کولای شي، خو هېواد او عام وګړي یې نور بې وزله او بې ثباته کوي. د دې کړۍ د پالیسوله امله، پاکستان په نړۍ کې د یو غیر مسؤل دولت په توګه راڅرګند شوی، چېرته چې نه د قانون

حاکمیت شته، نه د بشري حقونو احترام، او نه هم د نړېوالو قوانینو منل او مراعاتول. په تېرو څو لسیزو کې پوځ د پاکستان کورنۍ او بهرنۍ تګلارې د خپلو ګټو لپاره داسې تاوې کړې دي چې نه یوازې د دوی شهرت یې زیانمن کړی، بلکې په سیمه کې د سولې د ټینګېدو امکانات یې هم له منځه وړي دي. په افغان خاورې بریدونه، که هغه ظاهراً د کوم تش په نوم خطر په مقابل کې وي یا د بلې پلمې لاندې، په حقیقت کې په پوځ کې د دې کړۍ د هغو پالیسو برخه ده چې هدف یې د خپلو اقتصادي ګټو خوندي کول دي، که څه هم په دې کې د زرګونه بې ګناه انسانانو وینه توپیري.

د پاکستان ولس باید دا پوښتنه وکړي چې دا کړۍ به تر کله دا غیر مسؤله پالیسی پر غاړه وړي او تر څو به داسې یو نظام نه راځي چې پکې د انساني ژوند او نړېوالو قوانینو احترام ته لومړیتوب ورکړل شي.

پاکستاني ولس باید پوه شي چې د پاکستان د فوځ دا خاصه کړۍ نه غواړي چې دا دوه ملتونه سره نږدې شي او د دوی ترمنځ د بې باورۍ د ایجاد، روان او احساساتو د خپلو لپاره یې مختلف ادرسونه رامنځته کړي، او همدارنګه په پاکستان او سیمه کې بهرنۍ اجنداوې پر مخ وړي.

افغانستان اوس د یوې قوي مشرتابه لاندې دی، چې د هر ډول یرغل پر وړاندې د اغېزمن او زړور ځواب ویلو پوره وړتیا لري. د پاکستان هیڅ کوم یرغل او برید به بې ځوابه پاتې نه شي، که سیمه د پاکستان د پوځ د غیر مسؤله تګلارو له امله جګړې ته ورتهېل وهل شي، نو د دې ناوړه اغېزې به د دواړو هېوادونو ولسونه وزغمي.

اوس هم وخت دی چې د پاکستان ولس او سیاستوال د دې مسئلې جدي والي ته پام وکړي او د بې کنټروله دې پوځي کړۍ د غیر ضروري مداخلتونو مخه ونیسي، ترڅو پاکستان، افغانستان، سیمه او نړۍ د دوی له منفي اغېزو خوندي پاتې شي.

لومړۍ فصل د امت نوميالي

د شهيد حافظ منصور تقبله الله ژوند او کارنامو ته لنډه کتنه

په تياره کې يوازې ستوري څلېږي؛ د خدای جل جلاله پر دا عظيمه او لويه برخه موجوداتو کې، د ځمکې پر افق همدا ستوري څلېږي، چې د لارويانو او لار ورکو د لارښوني او منزل ته د رسېدو په پار د دوی رهنمايي کوي.

هو کې! د دغه څلېدونکو ستورو له څلېدنې، لار ښودونکې څلا او جهت ښوونې له هنره هغه خلک، هغه کسان او هغه انسانان استفاده کولای شي؛ کومو ته چې همدغه ستر او لوی ذات جل جلاله د دوی په سينو کې د هدايت او لارښوني ډېوه بله کړې وي.

همدغه الهي ډېوه د دغو سپېڅلو او په الهي ډېوه سمبالو رجالو د څلېدنې، تيارو او تاريخيو کې د نورو انسانانو د لارې مشال جوړېږي، نو غواړم د همدغې مسير د ځلانده ستورو له مداره وتلي ستوري؛ پر زوکړې، زده کړو او مبارزې ليکنه وکړم.

د اسلامي اُمت د مېړنيو، نوموتو، نومياليو، سربښندونکو او سرسپارليو اتلانو له کتاره وتليو غميو؛ يو يې هم اتل قهرمان د اسلامي اُمت او اسلامي مقدساتو څخه د دفاع په موخه د هررنکه او هرې دسيسې پر وړاندې لکه سپر ولاړ او له کمان وتلی غشي؛ د دښمن له زروڼو او سينو وتلی تير؛ شهيد حافظ زين الله چې په حافظ منصور يې شهرت درلود؛ دی.

۱ زېږېدنه:

د الله جل جلاله د لارې اتل، قهرمان د کُفر او کُفري دسيسو پر وړاندې د اسلامي اُمت د کرمو سنکرونو سترې مجاهد شهيد حافظ منصور تقبله الله د مرحوم سورگل زوی، د ميدان وردگو ولايت چک ولسوالۍ د بابا قلعي اوسېدونکی، په ۱۳۷۵ هجري شمسي کال د وردگو ولايت بند چک ولسوالۍ د بابا قلعي کلي، د مرحوم سورگل درنې کورنۍ کې دې فاني نړۍ ته سترگې وغړولې.

۲ زده کړې:

شهيد حافظ منصور تقبله الله خپلې لومړنۍ زده کړې د خپل کلي مسجد کې د کلي له امامه وکړې او بيا يې وروسته د قرآن عظيم الشان زده کړې او حفظ د

کابل ولایت پنځمې حوزې اړوند نیازبېک سیمه کې، د ابی ابن کعب رضی الله عنه په دیني مدرسه کې پیل او همدې مدرسه کې د قرآن عظیم الشان د حفظ له دستار بندۍ سر بېره؛ په همدې دیني مدرسه کې اسلامي علوم تر وړې دورې ولوستل.

۲ مبارزه:

شهید حافظ منصور تقبله الله د خپلو درسونو د تعقیب تر څنګ، د وردګو ولایت سیدآباد ولسوالۍ د شنیز جهاد پر وړه او شهید پر وړه دره کې، د الحاج مولوي محمد نبي خالد حفظه الله ډلګۍ اړوند د صلیبي اشغالګرو او داخلي مزدورانو د ستر او نوموتي قاتل او همدارنګه د صلیبي اشغالګرو په تور لېست یا د جاپړزو په لېست کې شامل سرګروپ اتل قهرمان شهید امیرګل قریشي تقبله الله له ملګرو سره جهادي خدمت پیل کړ.

نوموړي د خپلې جهادي مبارزې په جریان کې د خپلو نظامي وړتیاوو د لوړاوي په پار د تیوري وړتیاوو سر بېره خپلو او د خپلو ملګرو مجاهدینو فزیکي وړتیاوو د لوړولو لپاره زیات تمرینات تر سره کول، تر څو د دښمن په وړاندې د یو خورا بیدار، ځیرک او مقاوم مجاهد په شکل خپله مبارزه تر سره کړي.

شهید حافظ منصور تقبله الله به په ټولو نظامي عملیاتو کې د خپلو مشرانو او ملګرو تر څنګ د یو با تجربه، زړور او دلاوړه مجاهد په حیث رول ادا کاوه.

چونکې زه خپله د شهید حافظ منصور تقبله الله د نظامي وړتیاوو او همدارنګه په نظامي ډګر کې دده د زیاتو سربښندنو، زړورتیاوو، نظامي تکتیکونو او قربانیو عیني شاهد یم؛ شهید حافظ منصور به په هر ډول نظامي عملیاتو او سختو حالاتو کې د مشر او نورو ملګرو تر څنګ د اعتماد یوه پخه او نه نږېدونکې ستنه وه.

شهید حافظ منصور تقبله الله به تل د اسلام او مسلمانانو د هر ډول دښمن پر وړاندې د تر ټولې سختې او کارنده مبارزې تکل درلود.

شهید حافظ منصور تقبله الله د دې تر څنګ چې پر یاده سیمه کې پخپله سپېڅلي مبارزه مصروف وو، په کابل کې د الحاج حمد الله حیدر صیب حفظه الله سره د یو فعال چریکي مجاهد او همدارنګه هلته د ښاري ملګرو لپاره د نظامي توکو او موادو پر برابرولو او ترانسپورت کې د پام وړ برخه درلوده.

د دغه ټولو مصروفیتونو سر بېره شهید حافظ منصور د وردګو ولایت سیدآباد

ولسوالۍ اړوند د قطعې په تشکيلاتو کې څو ځله د امرياکايي پروژې چې د داعش تر نوم لاندې يې تل د اسلامي اُفق پر لمن ځلېدلي ستوري په کابو وپشتلي، د ننګرهار پرافق د شيطان د دغه هسکو شوو قطارونو د نړولو په پار ياد ولايت ته سفرونه وکړل او هلته يې په مېړانه او سربښندنې سره د دوی پر وړاندې مبارزه وکړه.

چې اړوندو مشرانو به بار بار د شهيد حافظ منصور تقبله الله په تشکيلاتو کې د کډون غوښتنه کوله، البته دغه سفرونه يا پر دغه تشکيلاتو کې خدمت زيات او له بېلا بېلو مشکلاتو ډک وو، خو شهيد حافظ منصور تقبله الله به ډېر په شوق، ذوق، ستر عزم او پوې قوي ارادې په دې تشکيلاتو کې کډون کاوه. شهيد حافظ منصور د خپلو هم سنګره ملګرو تر څنګ، د اړوندې سيمې له نورو مجاهدينو او همدارنګه اولسي وګړو سره داسې راشه درشه يا تعامل درلود، لکه دوی چې زيات وخت ملګري پاتې شوي وي، يا يې زيات عمريو ځای وخت سره تېر کړی وي.

له ټولو مجاهدينو او عامو مسلمانانو سره يې نېکه رويه، حسنه اخلاق او په ټوله کې د دوی خدمت يې له اخلاقي اړخه ځانګړنې وې، له اخلاقي اړخه که څومره هم د شهيد حافظ منصور يادونه وشي او يا يې زه په اړه ليکنه وغځوم؛ بيا به هم د نوموړي له اخلاقي بُعد يا برخې څخه مشت نمونه يې خړور وي.

دا چې د شهيد حافظ منصور تقبله الله کورنۍ کابل کې اوسېدله او نوموړی وردګو کې د شهادت تر ورځې مسافروو، د همدې سيمې له مجاهدينو، اولسي خلکو او په ځانګړي ډول د شنيز درې د پټانځېلو کلي کې له استاد دُر محمد او استاد محمد جاوېد سره چې نوموړی به زيات همدې کورونو کې اوسېدلو، د کورنۍ د يوه غړي په صفت وخت تېر کړ او د همدې کلي په مسجد کې به يې د روژې مبارکه مياشت کې د قرآن عظيم الشان ختم هم کاوه.

د شهيد حافظ منصور تقبله الله د ټولې مبارزې، سربښندنو، قربانيو او هلو ځلو يوازينۍ موخه او هدف د الله جل جلاله پر ځمکه د هغه د قوانينو نفاذ او د يو سوچه سپېڅلي اسلامي نظام جوړښت و.

۴ شهادت:

شهيد حافظ منصور تقبله الله د وردګو ولايت سيدآباد ولسوالۍ کې په زياتو

عملياتو کې د فزیکي حضور تر څنګ، څو ځله د اسلام، مسلمانانو او په ځانګړي ډول په نړۍ واله کچه د اسلامي خوځښتونو او حرکتونو د تضعیف او له منځه وړلو په پار د ایجاد شویو داعشي منحرفینو پر وړاندې د ننګرهار غرونو ته جهادي سفرونه وکړل او هلته یې د دغې منحرفې پدیدې پر وړاندې د اسلام د نورو غازیانو تر څنګ په دغه لویه مقابله کې بارزه برخه واخیسته.

دا چې یادو منحرفینو د غازیانو تر کارنده بریدونو لاندې خپلې د ناهیلۍ سلګۍ وهلې او د نابودۍ پر ګرڼک ولاړ وو؛ نو دې وخت کې اشغالګرو له دوی سره د خپلې همېشني همکارۍ له مخې د مجاهدو غازیانو پر لومړنیو او لومړي خط سنګرونو هوایي بریدونه او همدارنګه شپنۍ چاپې پیل کړې.

چې د دغه شپنیو او هوایي عملياتو په جریان کې شهید حافظ منصور او هلته مېشت د لومړۍ لیکې غازیان د اشغالګرو د چاپې او هوایي برید ښکار شول؛ چې نوموړی په کال ۱۳۹۷/۸/۲۴ مه نېټه د ننګرهار ولایت خوکیانو ولسوالۍ اړوند وزیرو تنګي سیمه کې، د داعشي منحرفینو څخه د دفاع او ملاتړ په موخه د اشغالګرو د یوې نامرده چاپې پر مهال، له زیات مقاومت وروسته د اشغالګرو په یو هوایي برید کې د څو نورو ملګرو سره یو ځای د شهادت لوړ مقام ته ورسېد،

نَحْسِبُهُمْ كَذَالِكَ وَاللَّهُ حَسْبُهُمْ

۵. خاطري:

د شهید حافظ منصور یوه خاطره انجینر صاحب صفی الله چې نوموړی به د دوی په کور کې اوسېدلو داسې بیان کړه:

د روژې مبارکه میاشت کې به چې کله نوموړي د تراویحو ختم خلاص کړ؛ نو به یې د سیمې د جیدو علماوو، مجاهدینو او مخورو په ګډون یو شانداره محفل جوړ کړ، د کلي خلکو او ځوانانو به نوموړي ته جامې او رختونه په تحفه کې ورکړل؛ پر همدې سهار به یې را غږ کړ: انجینر صیب مو تر چالان کړه او رختونه له مهمان خانې را واخه، دواړه به لاړو دا رختونه به یې د شهیدانو بچیانو او بې وزله خلکو کورنیو ته تقسیم کړل.

د شهادت یوه خاطره یې د خپل ورور له خولې:

لکه څرنګه مو چې مخکې هم یادونه وکړه، د شهید حافظ منصور تقبله الله کورنۍ او وروڼه کابل کې اوسېدل؛ نو شهید حافظ منصور دا وصیت کړی و،

چې ما به همدلته سيدآباد ولسوالۍ د پټانځېلو د كلي اړوند هديره كې زمونږ د يو بل شهيد ملكري فريد احمد چې پر كوچي مشهور وو تر څنك دفن كوي.

خود كورنۍ مور او ورونو تر زيات اسرار وروسته، چې د هغوی دا غوښتنه وه چې شهيد حافظ منصور به دلته كابل كې دفن كوو ور سره و مو منله.

ورور يې ماته كيسه كوله؛ وايي: زمونږ كوڅه كې د امنيت يو لوړ رتبه كس اوسېده، هغې ته ورغلم همكاري مې ور څخه وغوښته، تر څو زمونږ د جنازې او مراسمو څوك مزاحمت ونه كړي؛ چونكه دغه وخت اوړی و، هوا سخته گرمه وه او د شهيد حافظ منصور هم هلته ننګرهار كې شپې وتلې وې او لا يې له هغه ځايه راوړی نه و، نو ياد كس په ځواب كې راته وويل چې كوشش وكړئ زياته گرمي ده، چې څنګه مو د ورور جسد را ورسېد هسې بغير له جنازې يې دفن كړئ، ځكه چې گرمي ده اوس به بيخي خراب شوی وي.

ورور يې وېل، ما ورته وويل: چې كه رښتيا په حقه شهيد شوی وي، خو تر او تازه به وي او كه په نا حقه مړ وي بيا به همداسې وي لكه ته چې وايې، وېل يې ده راته كړل:

دا دې ملانو خرافات دي، هرانسان خرابېږي اوس خو بيا بيخي خرابيږي؛ ځكه هلته ننګرهار كې ۴۵ درجې گرمي ده، پوهيږې كنه؟

وېل يې كله چې د شهيد جنازه راوړسېده؛ ما ورته زنك وكړ، چې راشه اوس يې وكوره! دا شهيدان دي؛ چې كله هغه د شهيد منصور تقبله الله مبارك جسد وليد په ژړا شو او همداسې سلګيو واخيست او لاړ.

د شهيد ملا محمد منصوري تقبله الله ژوند او کارنامو ته لنډه کتنه

شهيد ملا محمد منصوري تقبله الله د غور ولايت د مرغاب ولسوالۍ د شورابه کلي اوسېدونکی و، هغه په ۱۳۷۲ هـ ش کال کې، په يوه مذهبي او دينداره کورنۍ کې دې نړۍ ته سترگې پرانيستلې.

لومړنۍ زده کړې يې په ۱۳۸۴ هـ ش کال کې د خپل کلي د مسجد له ملا امام سره پيل کړې او بيا يې په ۱۳۸۵ او ۱۳۸۶ هجري شمسي کلونو کې د شرعي علومو د زده کړې لپاره فارياب ولايت ته سفر وکړ، له دې وروسته يې په ۱۳۸۷ تر ۱۳۸۹ هجري شمسي کلونو کې کابل او په ۱۳۹۰ او ۱۳۹۱ هجري شمسي کلونو کې يې پېښور او کوټې ته سفرونه وکړل.

شهيد ملا محمد منصوري تقبله الله له کوچنيوالي سره سم له فقر او نادارۍ سره لاس او کرېوان و، خو دغه ستونزې يې هيڅکله د هغه د زده کړو او جهادي فعاليتونو په وړاندې خنډ نه شوې، هغه په ډېر جدت او برياً سره خپلې ديني زده کړې تر لويې دورې پورې بشپړې کړې.

د جهاد او دعوت پيل:

په ۱۳۹۱ هجري شمسي کال کې، شهيد ملا منصوري تقبله الله د امريکايي اشغال او فتنې د ختمولو په موخه، مسلح جهاد او دعوت په رسمي توگه پيل کړ، هغه يو باايمان او زړور دعوتکرو، چې له ذلت څخه يې کرکه کوله او په ډاگه يې د جهاد لاره خپله کړه.

شهيد ملا محمد منصوري تقبله الله به تل د مسلمانانو د بې اتفاقي له امله خفه و او په دې يې افسوس کاوه، چې ولې دوی په يو صف کې د دښمن پر وړاندې نه درېږي، هغه د هغو کسانو پر حال ډېر افسوس کاوه چې د جهاد او مجاهدينو مخالف و.

شهيد منصوري تقبله الله د خپل ديني او ايماني مسؤوليت د ترسره کولو لپاره پرته له دې چې ستړيا احساس کړي، د دعوت کار ته دوام ورکاوه، د هغه د دعوت غږ په مساجدو، مجالسو او نورو ځايونو کې د مينې او دلسوزۍ سره يو ځای پورته کېده.

شايد مبالغه به نه وي که ووايو؛ چې شهيد ملا منصوري تقبله الله د واقعي

مجاهدينو او د اسلامي امت له صادقينو څخه و، هغه خپله ځواني د جهاد او د اشغالګرو پر وړاندې د مبارزې لپاره وقف کړې وه، په ټوله کې؛ شهيد ملا منصوري د لوړو اخلاقو او سترو ځانګړتياوو څخه ډک شخصيت و، چې د هغه ټول ژوند د تامل او مکت وړ دی.

بايد د دې ډول شخصيتونو د ژوند پانې واورول شي او د هغوی قربانۍ راتلونکو نسلونو ته مشعل وګرځي، ترڅو راتلونکی نسل د هغه په رڼا کې ګامونه واخلي او د خپلو مشرانو په لاسته راوړنو وياړ وکړي.

په نظام کې د هغه مسؤوليتونه:

شهيد ملا محمد منصوري تقبله الله په اسلامي نظام کې لاندې مسؤوليتونه درلودل:

- ۱ د مرغاب ولسوالۍ د کمېسيون مدير
- ۲ د مرغاب ولسوالۍ د دعوت او ارشاد مدير
- ۳ د څلور ولسواليو (چارصده، مرغاب، دولتیار، لعل او سرچنگل) عمومي سرپرست
- ۴ د غور ولايت د اقتصاد مرستيال.
- ۵ د منبع الجهاد ځانګړی استازی و.

د هغه جهادي او نظامي فعاليتونه نه يوازې د غور ولايت په حدودو کې وو، بلکې په سرپل، فارياب او جوزجان ولايتونو کې يې هم دوام درلود، سره له دې چې ډېر فعاليتونه يې د غور ولايت په ساحه کې ترسره کړي وو.

د شهادت کيسه:

د شهيد ملا محمد منصوري تقبله الله د شهادت کيسه له دې ځايه پيلېږي چې کله داعش د مرغاب ولسوالۍ د رغسکن کلي ته ورسېدل او هلته يې قرارګاه جوړه کړه، نو دا د امارت اسلامي د مجاهدينو لپاره لوی خنډ وګرځېد، د وخت د والي الحاج مولوي عبدالقيوم تر مشرۍ لاندې مجاهدين د دې فتنې د له منځه وړلو لپاره مبارزه وکړه او د داعش جنګيالي يې د جوزجان ولايت درزاب ولسوالۍ ته په شا وتمبول.

وروسته د امير المؤمنين شيخ الحديث والتفسير هيبه الله اخوندزاده له خوا د څلورو ولايتونو مسؤلينو ته د پراخو عملياتو امر وشو، چې په دغو عملياتو کې خوارجو

(داعش) ته لويه ضربه ورسېده.

وروسته له شاوخوا شل ورځې مبارزې، په ۱۳۹۷ هجري شمسي کال کې، شهيد ملا محمد منصوري تقبله الله د درزاب ولسوالۍ په يوه چاودنه کې، چې د خوارجو خبيثو لخوا پلان شوې وه، د سهار له لمانځه وروسته د شهادت لوړ مقام ته ورسېد،
نحسبه كذا لك والله حسيبه.

زموږ د اسلامي او جهادي تاريخ تر ټولو زرينه جمله:
"امير المؤمنين شهيد شو."

هغه جمله چې د نړۍ په گوټ - گوټ کې يې ویده زړونه
را ویني او د سترو د جالي لښکرو پر وړاندې يې د مجاهدو
سرښندنکو زلمو د سپېڅلې جهادي مبارزې انګېزه لا
پياوړې او غښتلې کړي.

دويم فصل خوارج العصر

«داعش: د خلافت بدنامونکي»

ليکوال: عزيز عازم

معاصر اشغال د معاصري ټکنالوژۍ، مادي امکاناتو او د سرې يا فکري جگړې له ټولو امکاناتو سره په خپل ځواک له اسلامي هېوادونو د خوړونکي بېمار په توګه غېږ را ګرځولې ده او ځينې پلانونه يې داسې دي چې نيمه پېړۍ او حتی پوره پېړۍ وخت اخلي، تر څو له اسلامي هېوادونو او مسلمان ملت څخه هغه معنوي ارزښتونه ولوتي چې دا ملت يې د تاريخ په اوږدو کې سرلورې کړې او د بنده له غلامۍ او په وضعي قوانينو کې له را ښکېلتيا څخه يې ژغورلې و.

له بده مرغه چې خپل دا ډول شوم پلانونه يې د کليسا او سترو يهودي کمپنيو په ملاتړ د داسې تش په نامه مسلمانو مشرانو په کارولو پلي کړي چې کلونه کلونه يې ورته د خپلو تبليغاتي وسايلو او وسيلو له لارې کمپاين کړي و او داسې غېږ يې ورته تر اشلې وې چې په ظاهره د خپلو هېوادوالو په زړونو کې محبوبيت ور په برخه کړي، خو د پردې تر شا يې بيا حساب او کتاب له دوی سره و، د پلان د نه عملي کېدو او يا له مهرې څخه د وتلو په صورت کې يې په پوځي کودتاوو او لاريونونو له لارې را نسکور کړي دي.

بنايي تر ټولو معاصره بېلګه يې هم د مصر د پخواني ولسمشر محمد مرسي را پرځونه او په شهادت رسونه وي، چې خپله د مصري پوځ او د غرب پلوي مصري پوځي عبدالفتاح سيسي په لاس يې دا کار تر سره کړ.

د دې تر څنګ هغه مشران چې د امريکايي پوهنتونونو له قوانينو، ادارې او نړيوالو اړيکو له پوهنځيو فارغ شوي او په ذهني لحاظ يې بې هوښه کړي و، ددې استخباراتي او اشغالي پروژو لپاره را وړاندې کړل.

د دې شومو پلانونو بل اړخ هم تکفيري او خارجي ډلې وې چې غربي استخباراتي سازمانونو يې ملاتړ کاوه او د تاريخ په اوږدو کې يې د سوچه اسلامي نظامونو پر وړاندې بغات او سرکشي کړې ده، چې تر ټولو معاصره منظوره ډله يې په عراق او شام کې د داعش په نامه د خوارجو ډله وه او هلته يې واکمن کړل.

داعش د امريکايي استخباراتو په ملاتړ اسلامي ارزښتونه، مسجدونه، شعایر او رښتیني واقعي عالمان یو پریبل پسې له منځه یوړل او تر شا یې د هغوی خپل مالي کاروبارونه، جنسي سوداګرۍ، د تاریخي اثارو لوټ او نورې بد فعلۍ شاملې وې، چې ټول اسناد یې همدا اوس هم په یوتیوب او د خوارجو په تبلیغاتي شبکو کې شته دي، د خوارجو پر مټ د اشغالي موخو ځینې نور پلانونه او ابزار هم په لاندې ډول وو.

❖ خلافت او خلیفه

دا زموږ د موضوع اصلي او مهم ټکی دی چې داعش خوارجو ور څخه ډېره ناوړه استفاده وکړه او کوي یې، خپله خلیفه او خلافت ډېرې سپېڅلي کلمې دي، هر انسان پر ځمکه د خدای تعالیٰ خلیفه او استازی دی، په واقعي خلافت کې د اسلامي هېوادونو ترمنځ پولې او بریدونه له منځه ځي او یوازې اسلام به سرحد وي.

خو ددې لپاره چې مسلمانان خپل دغه سپېڅلي مرام ته ونه رسېږي، د بدنامولو لپاره یې غربي اشغالګرو لومړی په عراق او شام کې داعش یا په اصطلاح اسلامي دولت رامنځته کړ او بیا یې په افغانستان کې د واقعي اسلامي امارت د ماتولو او ګواښلو لپاره له عراق نه په تقلید داعش خوارج رامنځته کړل چې تر دغه سپېڅلي نامه لاندې یې خلک د وحشت او بربریت شاهدان دي او هېڅ داسې بریا هم نه لري چې د خپلې لاسته راوړنې په توګه یې یاده کړي.

داعش خوارج د خلافت تر شعار لاندې اشغالي موخې عملي کوي، د مسلمانانو تر منځ د پورته یادو شوو عنوانونو په عملي کولو سره تفرقه او وېش رامنځته کوي، تر څو د مسلمانانو زړونو له خلافت او یوه خلیفه لرلو څخه دومره تور کړي چې نور یې له غوښتنې توبه کار شي او همدا د اشغالګرو اصلي موخه ده.

د خراساني خوارجو په لیکو کې ټولې هغه منحوسې او منفي خبرې شاملې دي چې ټولنې استغراق کړې او بیا یې د اشغال لمنې ته پناه وړې ده، تر څو واک او امکانات تر لاسه کړي او د اسلام په سر سودا وکړي، چې ان شاء الله دغه شوم ارمان ته هېڅکله هم نه شي رسېدلی.

ګڼ هغه ځوانان چې د خوارجو لیکو ته ورغلي، د خپلو دروغجنو او نقاب پوښه مشرانو له لارې رنګا رنګ غوړې وعدې ورکړل شوي دي، دوی د خلکو شتمنۍ لوټلې، د خلکو له ابرو او عزت سره یې لوبې کړې او د غنمیتونو یا لوړو ډالري

معاشونو د تر لاسه کولو لپاره يې د خلافت د موخو په نوم داسې وحشتونه تر سره کړي چې بشريت يې يادولو شرمېږي.

۲ ښه او بد مسلمان:

غربي او کفري استخباراتي حلقو د مسلمانانو تر منځ د نفاق د رامنځته کولو لپاره مسلمانان د «ښه او بد» يا نښه په ډلو ووېشل او د دوستو هېوادونو په نامه يې ځينې را خپل او ځينې هم تر بنديزونو او نيوکو لاندې راوستل.

هغه مسلمانان چې غربي او امريکايي ارزښتونو ته يې په ښه سترګه کتل، په خړبيلې ږيره، نېکټايي او نظرياتو کې د دوی په شان وو او يوازې نوم يې د مسلمان و ښه و، خود مسلمان په څېره جوړې، محجېې مېرمنې او د اسلامي شعایرو لپاره د ژمنو مسلمانانو لقب يې نا مطلوب او بد مسلمانان وو، چې ستراميتاز يا بدل يې د همغه هېواد تابعيت تر لاسه کول وو.

۳ د خوارجو تمویل او فتنې ايجادول:

د خوارجو رامنځته کول او د فتنو ايجادول د سرې او فکري جګړې له ډېرو خطرناکو وسيلو څخه ګڼل کېږي، چې له دې لارې مسلمانان د اسلام له اصلي روح او مسير څخه په زور او رضا منحرفوي او د يو لړ ړنګينو امکاناتو او سازشونو له لارې يې په خپل دام کې را ښکېلوي او بيا ورو ورو پر اسلام دننک، جهاد او استقلال روحیه په کې وژني او دې ته د ځان وژنې په سترګه کوي.

په عراق، شام او بيا «د خراسان اسلام دولت» په نوم د خوارجو رامنځته کول د همدې فتنو سترې بېلګې دي چې په افغانستان کې يې هم په ټول ځواک او ملاتړ د اسلام د سپکاوي لپاره و درول، خود اسلامي امارت مجاهدينو يې نوم او نښان داسې نابود کړی، چې خپله نړيوال هم په دې اقرار کوي.

۴ شعيه او سني:

د سني او شعيه په نامه د مسلمانانو تر منځ د بېلتون راوستل او تر منځ يې وسله والو شخړو ته لمن وهل، چې پروژې او تمویل يې د سيمې او ګاونډيو هېوادونو په غاړه و، د سرې جګړې بله پروژه وه چې د داعش خوارجو پر مټ عملي کېږي.

د جمهوريت پر مهال د جمهوريت له ملاتړ څخه برخمنو داعشي خوارجو په کابل او نورو ولايتونو کې پر تيکه خانو او عبادت ځايونو سخت بريدونه وکړل، عبادت کوونکي، ښځې او ماشومان يې ووژل، خود اسلامي امارت په راتګ سره دا هر څه

ختم شول.

٤ تندلاری او منځلاری مسلمان:

د افراطي يا په اصطلاح د تندلارو او منځ لارو مسلمانانو رامنځته كول د خارجي فتنې او اشغال بله ستره وسيله وه، چې تر دننه د مدني نهادونو، كوندونو او ډلو په ايجادولو سره واقعي او هغو مسلمانانو ته چې په خپل دين او ارزښتونو ننگ كوي تند لاري او هغوی چې يوازې تر دعا او مانځه پورې محدود وي، په سياست او د اسلامي ټولنې په رغښت او ساتنه كې لاس ونه وهي، د منځلاري مسلمان په سترگه كوري چې دا فتنه د غربي او شرقي مسلمان تر منځ د ټكر په يوه ستره وسله اوښتي ده.

٥ د عدم تشدد پر نظريه ولاړ اسلام:

كه څه هم اشغالگر او د سړې جگړې مخته وړونكي خوارجو ته د فزيكي چلند، شخړو او جگړو لپاره هر ډول پوځي او د تشدد امكانات وركوي، د كرايي قاتلانو په توگه يې كاروي، خو بلې خوا ته بيا د عدم تشدد فلسفه غبروي او برحق جهاد ته د تشدد په سترگه كوري چې دوی ته د منلو وړ نه دی، ځكه پوهېږي چې د اسلامي هېوادونو د خپلواكۍ او واقعي اسلامي نظام د حاكميت تر ټولو غوره لار جهاد او وسله واله مبارزه ده، تر څو د يرغلگرو خولې ماتې كړي.

٦ متمدن او عصري اسلام:

په اروپا كې په شپاړسمه پېړۍ كې د رنسانس له رامنځته كېدو سره دا نظريه مطرح شوه چې دين او سياست بايد سره جلا وي، عيسويت او سياست بايد جلا شوی وي، ځكه چې دا منسوخ دين دومره تحريف او بدل شوی و چې اصلي لار يې له ټولو هېره وه.

غرب پرمختك وكړ او له بده مرغه چې ځينو مسلمانو رهبرانو هم د اسلام او سياست د جلا كولو نظريې وړاندې كړې چې له يوې مخې باطلې وې، ځكه چې اسلام په هر وخت كې يو معقول او په معنوي ارزښتونو ولاړ عالي سياست دی. دوی هغه مسلمانان متمدن وبلل چې د جمهوري نظامونو او غربي ټكنالوژۍ تر اغېز لاندې يې خپل حكومتونه د فرضي ټاكنو له لارې جوړول.

«داعش په ورکېدو دی!»

لیکوال: بهیر افغان

په نننۍ نړۍ کې، افراطي ډلې لکه داعش د اسلامي هېوادونو، په ځانګړې توګه د افغانستان اسلامي امارت لپاره، ګواښ ګڼل کېږي، دا ډله چې د اسلام د ځانګړي تفسیر پر بنسټ د ځان خوښي خلافت جوړولو هڅه کوي، غواړي چې د تاوتریخوالي او ترهګرۍ له لارې په بېلابېلو سیمو کې خپل مشروعیت تثبیت کړي.

افغانستان، چې په دې وروستیو کلونو کې د کرکېچونو ډګرو، د داعش د پراخو فعالیتونو شاهد پاتې شوی، خو د اوسني وضعیت ارزونه او د اسلامي امارت د لوړپوړو چارواکو څرګندونې ښيي چې داعش نه یوازې د افغانستان په خلکو او حکومت کې رېښه نه لري، بلکې د دې ډلې د زوال بهیر ښکاره ده.

انس حقاني، څه موده وړاندې د العربیه شبکې سره په خبرو کې ویلي: داعش په اسلامي امارت کې هېڅ ډول نفوذ نه لري او د دې ډلې ایډیالوژي په هېڅ ډول د اسلامي امارت غړي نه دي اغېزمن کړي.

د هغه خبرې نه یوازې د داعش په وړاندې د اسلامي امارت د بریا څرګندونه کوي، بلکې د اسلامي امارت د مشرتابه د هوښیارتیا او ژمنتیا دلیل هم دی، د امارت غړي پوهېږي چې په افغانستان کې د داعش شتون یوازې بې ثباتي او ناامني زیاتول دي او د هېواد او ملت لپاره هېڅ ډول دیني او ملي ګټه نه لري.

پدې سربېره، دا څرګندونې ښيي چې طالبان د افغانستان د واکمنانو په توګه، له افراطي ایډیالوژيو لکه داعش ځان ساتلی او هڅه کوي چې په هېواد کې خپل واک ټینګ او امنیت رامنځته کړي، په دې اساس، داعش د طالبانو د واکمنۍ پر وړاندې د یوې پردۍ او مخالفې ډلې په توګه د افغانستان د حکومتي جوړښت په دننه کې ځای نه شي موندلی.

په افغانستان کې د داعش لپاره، د ځینو نورو هېوادونو په پرتله، د خلکو په منځ کې د نفوذ کولو لپاره جدي خنډونه موجود دي.

د دې خنډونو څو لاملونه:

لومړی: افغانستان د خپل غني مذهبي او کلتوري تاريخ له امله په ځانګړو ټولنيزو او سياسي تحولاتو کې ژوره تجربه لري او په آسانی سره د تکفيري او تاوتریخوالي ډک ايډيالوژيو تر اغېز لاندې نه راځي، د افغانستان خلک په عمومي توګه په افراطي ډلو باور نه لري او له دې اړخه يې د بهرنيو او ترهګريزو ځواکونو پر وړاندې له خپلو تېرو تجربو ګټه اخيستی ده.

دویم: که څه هم داعش هڅه کړې ده چې په ځينو سيمو کې ځان ته ځای ومومي، خو د دې ډلې د ټولنيز مشروعت او د خلکو د ملاتړ نشتون له امله، په دوامداره توګه په هېواد کې رېښه نه ده څغلولې، حقيقت دا دی چې د داعش ډېری فعاليتونه په افغانستان کې د ځانمرګو بریدونو او محدودو عملياتو په بڼه ترسره شوي چې پایلې يې يا ناکامې شوي، يا په چټکۍ سره دفع شوې دي. دا حالت ښيي چې داعش نه يوازې د داخلي ملاتړ له نشتون سره مخ دی، بلکې د اسلامي امارت د رهبرۍ په وړاندې د دوامدار او پراخ ګواښ رامنځته کولو توان هم نه لري.

د داعش د زوال د چټکتيا يو مهم عامل:

يو له هغو مهمو عواملو څخه چې د داعش د زوال بهير يې ګرندی کړی، هغه اقدامات دي چې د اسلامي امارت له خوا د دې ډلې پر وړاندې ترسره شوي دي. اسلامي امارت په پرله پسې ډول د داعش پر ضد په بېلابېلو سيمو کې نظامي او امنيتي عمليات ترسره کړي، دا عمليات د دې سبب شوي دي چې د داعش عملي ځواک کمزوری شي او د دې ډلې فعالې شبکې له منځه لاړې شي، له دې سره، اسلامي امارت په هېواد کې د واک او ځواک ښه مدیریت له لارې د داعش فعاليتونه محدود کړي او په ډېری مواردو کې يې له منځه وړي دي.

دا ښيي چې اوس مهال داعش نه يوازې د افغانستان په حکومتي جوړښت کې نفوذ نه لري، بلکې د دې ډلې ګواښونه په لوړه کچه کم شوي او د دې ډلې راتلونکي په افغانستان کې ډېر تياره ښکاري.

په پای کې ويلای شو چې داعش په افغانستان کې ژورې رېښې نه لري او يوازې يو لنډمهاله ګواښ دی چې د ولس د ملاتړ نشتون او د طالبانو د امنيتي تدابيرو په نتيجه کې په زوال کې دی، که څه هم دغه ډله په ځينو وختونو کې

توانېدلې ده چې تروریستي بریدونه وکړي، خو د دې لپاره چې هېڅ ډول ټولنیز مشروعیت او ولسي ملاتړ نه لري، په افغانستان کې د دوام وړتیا نه لري. اسلامي امارت د خپلې هوښیارتیا او امنیتي تدابیرو په مټ نه یوازې د داعش پر وړاندې مقابله کړې، بلکې په هېواد کې د ثبات په ټینګولو بوخت دی، داسې ښکاري چې په نږدې راتلونکي کې به داعش په بشپړ ډول د افغانستان له سیاسي او امنیتي صحنې څخه محو شي.

د افغانستان اسلامي امارت زړورو مجاهدينو او ځانګړو کومانډويي ځواکونو په پېچلو او دقیقو عملیاتو کې د داعشي خوارجو ډله سخته څپلې او ګڼ شمېر مشران، مسؤلین او جنګیالي یې له منځه وړي دي. د دوی د رټل شویو او بې سازمانه کېدو له امله، داعش خپل اغیز او پراخوالی له لاسه ورکړی او د خپلو فاسدو او ترهګرو اهدافو په وړاندې یې مقاومت ټیټ شوی دی. د جهادي او اسلامي ځواکونو پیاوړې مبارزه به په راتلونکې کې هم د داعش د بشپړې ماتې سبب وګرځي،

ان شاء الله تعالی.

« جهادي غورځنگونو په وړاندې د داعش افراطي دريځ »

ليکوال: عبود بلخي

داعش د نړيوالو جهادي غورځنگونو په وړاندې باطل او افراطي دريځ لري او ډېری جهادي ډلې منحرفې او د کافرو د دوستان يادوي، دوی د اسلامي امارت، جبهه النصر، قاعدة الجهاد، حماس، الشباب، انصار الاسلام او تحريک طالبان پاکستان په وړاندې د خپل افراطي فکر په اساس جگړه روا او د مجاهدينو وژل مشروع ګڼي. موږ دلته د داعشي خوار جو هغه ادعاوې په لنډه توګه بيانوو د کومو ادعاوو پر بنسټ چې دوی له مجاهدينو سره په جگړه کې ښکېل دي.

۱ د اسلامي امارت پر وړاندې دريځ:

د داعش په وينا اسلامي امارت په افغانستان کې د يو ملي حکومت په جوړولو ټينګار کوي او د داعش د نړيوال خلافت په نوم د وحشت او بربريت نظريې ته ژمن نه دي، ځکه يې په وړاندې جگړه کول واجب او د داعش زمه واري ده. په داسې حال کې چې اسلامي امارت په لومړيو کې هم د شر او فساد په وړاندې صادقانه جگړه وکړه، هيواد يې له تجزيې وژغوره، زورواکۍ او سرزوری يې ختمې کړې، امنيت يې تامين کړ او بشپړ اسلامي نظام يې تاسيس کړ او له هغې وروسته يې هم د اشغال په وړاندې شل کاله جهاد وکړ او په افغانستان کې يې د دوهم ځل لپاره اسلامي نظام نافذ او بشپړ امنيت تامين کړ.

۲ د القاعده په وړاندې دريځ:

داعش خپل سازمان يوازينی مشروع اسلامي خلافت بولي او ادعا کوي چې ټول مسلمانان بايد له دوی سره بيعت وکړي، دوی القاعده ته په دې نظر ګوري چې ګويا د خلافت د جوړولو اصلي هدف ته وفادار نه دي او يوازې په محدودو سيمو کې فعاليت کوي، په داسې حال کې چې داعش په نړيوال خلافت ټينګار کوي.

دغه راز د القاعده تګلاره "نرمه" ګڼي او هغوی باندې نيوکه کوي چې ګويا دوی له کفري هېوادونو سره اړيکې جوړوي او په سياسي او اوږدمهاله مبارزه باور

لري، القاعده له بریدونو مخکې د عامو مسلمانانو ملاتړ ته ډېر ارزښت ورکوي، خو داعش پردې باوري دی چې یوازې تاوتریخوالی او فزیکي جګړه باید لومړیتوب وي، پرته له دې چې د عامو مسلمانانو ملاتړ ته پام وکړي. په داسې حال کې چې القاعده د نړیوال جهاد لپاره د مسلمانانو د وېښولو او له کفرې ځواکونو څخه د اسلامي سیمو د دفاع لپاره یو مهم غورځنګ ثابت شوی.

۲ د جبهه النصره یا تحریر الشام په وړاندې دریځ:

جبهه النصره چې په اصل کې د القاعده یوه څانګه وه، دوی په سوريه کې له محلي ډلې او خلکو سره ګډ کار ته ترجیح ورکوي او د سوريې جګړه د خپل محلي جهاد په توګه مشروع ګڼي، د داعش نړیوال خلافت ته د یوې استخباراتي پروژې په سترګه ګوري او د سیمه ییزو خلکو ملاتړ ته ارزښت ورکوي. دوی هڅه کوي چې د خپلو کړنو له لارې د سوريې خلکو او نورو اسلامي ډلو ملاتړ تر لاسه کړي، لیکن په مقابل کې یې داعش د عامو خلکو ملاتړ ته ډېر پام نه کوي او په تاوتریخوالي او سخت دریځۍ باندې ټینګار لري، له همدې امله جبهه النصره یا تحریر الشام د نرمې لارې پیروان بولي، د هغوی سیاسي کړنې او محلي تړونونه غندي او په وړاندې یې جګړه ګڼي. په داسې حال کې چې تحریر الشام د خپلې خاورې د آزادۍ او اسلامي نظام د اقامې په لار کې تر اکثریت جهادي غورځنګونه ښه ثابت شوي.

۴ د حماس جهادي غورځنګ په وړاندې دریځ:

د داعش په اند حماس یوه تروریستي ډله او له اسلام څخه لرې غورځنګ دی او حکومتولي یې د اسلام له کامل دین سره اړخ نه لري، دوی له حماس جهادي غورځنګ سره خپل مخالفت آن تقریباً له ۲۰۱۵م کال څخه هغه مهال راپیل کړ، کله چې داعشیانو په غزه کې د څو حماس پلوو کسانو سرونه پرې کړل او ویې ویل چې دوی له "اصلي اسلام" څخه اوبښتي دي.

۵ د تحریک طالبان پاکستان په وړاندې دریځ:

د داعش او تحریک طالبان پاکستان (TTP) تر منځ اړیکې ډېری وختونه د تضاد او دښمنۍ پر بنسټ ولاړې دي، داعش د تحریک طالبان په څېر ډله په اسلامي نړۍ کې د خپل کنټرول او نفوذ لپاره یوه سیاله ډله ګڼي او هڅه کوي چې خپله نظریه او خپل نظام په سیمه کې پراخ کړي.

دوی (داعشیان) خپل ځانونه د نړیوال خلافت په توګه پېژني او د یوه نړیوال اسلامي حکومت د جوړولو ادعا کوي، برعکس تحریک طالبان پاکستان په ځانګړي ډول په پاکستان کې د اسلامي حکومت د جوړولو لپاره مبارزه کوي او د ملي موخو لپاره فعالیت کوي، دا توپیر د دواړو ډلو ترمنځ بنسټیز نظریاتي تضاد رامنځته کوي، ځکه چې داعش یوازې خپله نظریه برحقه ګڼي او نورې ډلې کمزوري او منحرفه بولي.

۶ د الشباب په وړاندې د داعش دریځ:

داعش او الشباب د یوه او بل په وړاندې سیالانه دریځ لري، الشباب چې په صومالیا او ختیځه افریقا کې فعاله ډله ده د القاعده سره تړاو لري، په داسې حال کې چې داعش ځان د یو نړیوال خلافت غوښتونکي ګڼي او غواړي چې ټولې اسلامي ډلې تر خپلې ولکې لاندې راولي.

الشباب د القاعده سره بیعت کړې او د هغوی په عقایدو او لارښوونو عمل کوي، په داسې حال کې چې داعش له القاعده سره پخوانی او پخه دښمني لري او غواړي چې الشباب یې د خلافت برخه وګرځي، دغه راز داعش په افریقا کې د خپل نفوذ د پراخولو لپاره هڅې کوي او غواړي ترڅو په الشباب باندې فشار راولي چې د دوی بیعت ومنې. لیکن الشباب د خپلې خپلواکۍ ساتلو ته ژمنه ده، د داعش د نفوذ او د خلافت د پراخولو پر وړاندې جدي ولاړه ده.

۷ د انصار الاسلام په وړاندې د داعش دریځ:

داعش او انصار الاسلام یو د بل سیالان ګڼل کېږي او دا سیالي په ځانګړي ډول له هغه وخت راهیسې زیاته شوه، کله چې داعش په ۲۰۱۴ مېلادي کال کې په عراق او سوريه کې خلافت اعلان کړ، له هغې راهیسې داعش هڅه وکړه چې ټولې جهادي ډلې د خپل جعلي خلافت تر چتر لاندې راولي، خو انصار الاسلام د دوی بیعت او کنترول رد کړ او خپله خپلواکي یې وساتله.

داعش غوښتل ترڅو ټولې جهادي ډلې د خپل جعلي خلافت برخه وګرځوي، په داسې حال کې چې انصار الاسلام د خپلواک فعالیت او سیمه ییزو اهدافو ته ژمنه پاتې ده او د داعش د خلافت د مشروعیت ادعا نه مني او ځان خپلواکه اسلامي ډله ګڼي.

دغه راز داعش یو سخت افراطي دریځ لري او د جهاد لپاره یې په زیاتره مواردو کې

بې رحمانه تاکتیکونه غوره کړي، په داسې حال کې چې انصار الاسلام د دې سخت او فراطبي دریځ مخالفت کوي او غواړي تر څو نرم او د اسلامي اصولو مطابق دریځ غوره کړي.

په ټوله کې داعش یوه خارجي او افراطی ډله ده، د مسلمانانو له وژلو پرته بل هېڅ کار هم نه لري، په مساجد، مکاتبو، مدارسو، بازارونو او هوتلونو کې ملکي خلک هدف گرځوي او مالي منابع او ملاتړيې **موساد**، **CIA** او **ISI** کوي.

د جهادي غورځنگونو په وړاندې د داعشي خوارجو افراطي دریځ خورا سخت او منفي دی. داعشي خوارج خپل ځان د یوازیني حقیقي اسلامي حکومت په توګه ګڼي او نورې جهادي ډلې د کافرانو ملګري، مرتدین، مشرکین او بدعتیان بولي. دوی د اختلافاتو پر ځای تاوتریخوالی غوره کوي او هر هغه څوک چې ورسره مخالفت کوي، په سختۍ سره یې له منځه وړي. دغه افراطي نظریه د جهادي غورځنگونو ترمنځ د یووالي پر ځای د دښمنۍ او خونړیو جګړو سبب شوې ده، چې له امله یې د اسلامي او جهادي حرکتونو اغېزمنه مبارزه ځنډېدلې او زیانمنه شوې ده.

«داعش د استخباراتي سازمانونو استازي»

ليکوال: راشد شفيق

د تېرو څو کلونو راهيسې د اسلامي امت يوه لويه ننګونه د ځوان نسل فکري انحراف دی، چې د اسلامي خلافت يا داعش ترنامه لاندې ترسره کېږي، په حقيقت کې، د اسلامي امت د حوادثو او بحرانونو زياتوالی د دې لامل شو چې استخباراتي ادارو خپلې شومې موخې يو په بل پسې د مسلمانانو د ديني ارزښتونو پر وړاندې عملي کړي.

د خپلو روزل شويو خلکو په وسيله د مسلمه امت ځوانان د اسلامي خلافت (داعش) تر چتر لاندې تېرياسي، دغه کسان د خپلې افراطي مفکورې له مخې د انسانيت او اسلاميت حقونه تر پښو لاندې کوي، پر مقدسو مذهبي ځايونو بريد او د امت مسلمه د زړورو وګړو شهادت يې خپل کار ګرځولی دي.

داعش ځان د اسلام استازي ګڼي، خو په حقيقت کې يې ګړنې د اسلام د زغم او عدالت سره په ټکر کې دي، ځکه اسلام د انساني حقوقو او کرامت د ساتنې ضمانت کوي، لکه څرنګه چې الله جل جلاله په قرآن کریم کې فرمايي: ولقد کرّمنا بنی آدم (بېشکه موږ د آدم اولاد ته درنښت ورکړی دی).

کله چې نبي کریم عليه الصلاة والسلام په مدينه کې اسلامي نظام جوړ کړ، نو دا نظام يې د انساني کرامت د ساتنې پر اساس جوړ کړ، دغه انساني کرامت پرته له دې چې د دين او مذهب توپير وکړي، هر انسان ته ځانګړی شوی دی.

حتی اسلام د جنګ په ميدان کې داسې قوانين وضع کړي، چې د انساني کرامت ساتنه يقيني کوي، خو بالعکس: داعش بې ګناه انسانان وژني، اسيران تعذيبوي او خپل وګړي د اسلامي نظام پر وړاندې جګړې ته هڅوي.

لکه څرنګه چې د مصيبتونو طوفاني پيښې له ډېره وخته په هېواد کې په چټکۍ سره تېرېږي او دا سيمه همېشه د استعماري ځواکونو د يرغلونو ښکار وه، هغه مهال چې زموږ ګران هېواد د امريکا او ناتو د ښکېلاک تر ناولو قدمونو

لاندې و او راتلونکې يې له يو شمېر نامعلومو ستونزو سره مخ و، په دغه وخت کې استخباراتي ادارو د اسلامي خلافت (داعش) په نوم جوړه شوې ډله په افغانستان کې فعاله کړه، ترڅو له دې لارې هغه افغانان چې په ظاهره بې وزله ښکاري، د خپلو شومو موخو ښکار کړي.

خو الله الحمد د الله عزوجل په فضل او د افغانانو زړورو قربانيو په برکت، د دوی شومې موخې يو په بل پسې ناکامې شوې، دوی ونه توانېدل چې په افغانستان کې خپلې شومې موخې ترسره کړي.

اوس د اسلامي امت ځوانان د دين د احکامو فلسفې ته په پاملرنه او د اسلامي نظام د پراخو اړخونو په ژوره څېړنه دې حقيقت ته رسېدلې، چې داعش د زمانې خوارج دي او په عين حال کې د استخباراتي ادارو استازي دي؛ داعش هغه ډله ده چې د اسلامي نظام سره په کلکه مخالفت لري، دوی د خپل تکفيري او افراطي فکر په وسيله، د بېلابېلو ظالمانه طريقو له لارې غواړي د اسلام سپېڅلې څهره په نړۍ کې منفوره وښيي.

اوس چې زموږ په اسلامي هېواد کې د شهيدانو د ارمانونو بېړۍ د بريو ساحل ته رسېدلې، چې دا هماغه سرتاسري سوله او د شريعت محمدي نفاذ دی، نو لازمه ده چې د غربيانو د نورو شومو موخو د ختمولو لپاره علماء، پوهان او فرهنگي شخصيتونه هاند او کوښښ وکړي چې د ځوانانو په عامه پوهاوي او دين و هيواد ته په خدمت کې فعاله ونډه واخلي.

دوی بايد د تېر تاريخ څخه عبرت واخلي او پرې نه ېږدي چې د اسلامي امت ځوانان د استعماري ډلو ښکار شي او د دوی اسلامي او شرعي وجيبه ده چې د پرديو مغرضانه هڅې مخکې ترلې کيدو شنډې کړي، همدارنگه نړيواله اسلامي ټولنه بايد د داعش پر ضد يوه واحده ستراتيژي غوره کړي، يوازې دې په نظامي عملياتو اکتفا نه کوي، بلکې د داعش په وړاندې دې فکري مبارزه هم وکړي.

«د داعش سفر؛ په عراق کې له ظهوره بيا په افغانستان کې تر ماتې پورې!»

ليکوال: فرهاد فروتن

کومه ډله چې د داعش په نوم يادېږي، يوه له افراطي او تاوتریخوالي څخه ډکه ډله ده چې د منځني ختيځ د کرکېچونو او بې ثباتيو له زړه څخه راپورته شوه. دې ډلې چې لومړۍ يې په عراق کې ځان ښکاره کړ، د مرکزي حکومت د کمزورتيا، سياسي خلاوو او مذهبي، قومي کرکېچونو څخه په گټې اخيستنې سره په چټکۍ سره پرمختګ وکړ او پراخې سيمې يې لاندې کړې. خو د بلند اوازې غوښتنې يوازې په عراق کې محدوده پاتې نه کړل؛ بلکې ډېر ژر يې خپلې هڅې سوريې او بيا نورو سيمو، په ځانګړي ډول افغانستان او مرکزي آسيا ته پراخې کړې.

په افغانستان کې د داعش ظهور وضعیت لا پسې پيچلی کړ، دې ډلې د جمهوري نظام او د هغوی د بهرنيو ملاتړو پرمهال، له بد امنيتي وضعیت، داخلي ستونزو او سيمه ييزو کرکېچونو څخه په گټې اخيستنې هڅه وکړه چې ځان ته د پېښې ځای پيدا کړي، داعش د خپلو ظالمانه تاکتيکونو لکه انتحاري بريدونو، ډله ييزو وژنو او وېروونکو کړنو په مرسته هڅه وکړه چې خپل شتون ثابت کړي، خو بريالی نه شو.

د اسلامي امارت له بيا حاکمېدو سره، داعش د پرمختګ پر ځای کمزورې شوه؛ هر ځای چې به يې سرپورته کړ، وځپل شوه او هر پلان چې به يې جوړ کړ، له منځه يووړل شو، له همدې امله دوی مجبور شول چې ګاونډيو هېوادونو ته پناه يوسي او له هغه ځايه خپل تخريبي فعاليتونه يوازې د خپلو ملاتړو د خوښۍ لپاره کله ناکله ترسره کړي.

د عراق او شام اسلامي دولت (داعش) تر نامه لاندې د دې ډلې ظهور د معاصرې نړۍ لپاره يوه لويه امنيتي او ټولنيزو ننګونو څخه و. دې ډلې په لومړيو کې د عراق په سياسي، مذهبي او ټولنيزو خلاوو کې ځان ځواکمن کړ او بيا يې هڅه وکړه چې د پټو استخباراتي لاسونو په مرسته خپل نفوذ افغانستان ته هم وغځوي.

خو داعش ته معلومه نه وه چې هغه عوامل چې په عراق کې د دې ډلې د ځواکمنېدو سبب شول، په افغانستان کې ډېر توپیر لري او دلته به د سختې ماتې سره مخ شي، موږ به په لنډ ډول ځینې موارد یاد کړو او د افغانستان له وضعیت سره به یې پرتله کړو.

۱ د دواړو هېوادونو د مرکزي حکومتونو توپیر:

په عراق کې د مرکزي حکومت خلا او کمزورتیا د داعش د پرمختګ اصلي لامل و، د بعث رژیم د نسکورېدو او د صدام حسین له واکه لرې کېدو وروسته، د عراق حکومتي جوړښت ډېر کمزوری شو، د سیاسي ډلو تر منځ شدید اختلافونه او د پراخ فساد شتون، داسې شرایط برابر کړل چې داعش په اسانۍ سره د عراق په مختلفو سیمو کې نفوذ وکړ.

د عراق د حکومت کمزورتیا دومره زیاته وه چې په ۲۰۱۴ میلادي کال کې چې کله داعش د موصل ښار ونيو، د حکومتي ځواکونو له لوري جدي مقاومت لا ونه شو.

خو په افغانستان کې د پخواني نظام له نسکورېدو او د اسلامي امارت د بیا واکمنېدو سره یو ځواکمن مرکزي حکومت رامنځته شو، دې حکومت هېواد د مختلفو بحرانونو څخه د یووالي په لور سوق کړ او د دې خاورې ټول دښمنان یې د داعش په شمول له منځه یووړل.

اسلامي امارت د خپلو اوږدمهالو چریکي جګړو له تجربې څخه په ګټې اخیستنې په مختلفو سیمو کې د کنټرول توان وښود او د نورو ډلو په توګه ونه وېشل شو.

۲ د دواړو هېوادونو د قومي او فکري جوړښت توپیر:

په عراق کې د شیعې او سنیانو تر منځ ژور درزونه او اختلافونه په ځانګړي ډول د امریکا تر یرغل وروسته، د اهل سنتو د نارضايتۍ لامل شول، داعش له دې نارضايتۍ څخه ګټه واخیسته او ځان یې د اهل سنتو مدافع معرفي کړ.

برخلاف، په افغانستان کې د مذهبي درزونو وجود نشته. د ټولنې لویه برخه سني مسلمانان دي، او لږکیو ته هم د مذهبي آزادۍ حق ورکول کېږي، د افغانستان ټولنیز جوړښت اسلامي دی او د اسلامي ورورولۍ پر اساس ولاړ دی، چې د داعش د نفوذ مخه یې نیولې ده.

۳۰ مالي سرچينو ته په لاسرسۍ كې تويېږ:

داعش د عراق په تېلو باندې د كنټرول له لارې پراخې مالي سرچينې ترلاسه كړې، عراق د نړۍ د لويو تېل لرونكو هېوادونو څخه دی او داعش د خپلو نيول شوو سيمو (لكه له موصل او كركوك څخه په ۲۰۱۴-۲۰۱۶ كلونو كې) د تېلو غيرقانوني پلور له لارې پراخې پيسې ترلاسه كړې.

خو په افغانستان كې داعش هېڅ داسې سترې مالي سرچينې ونه موندلې، د مالي سرچينو نشتون د داعش لپاره په افغانستان كې يوه سترو ننگونو څخه دی.

۴۰ د دواړو هېوادونو د رسنيز ځواك توييږ:

داعش په عراق كې د مسلکي تبليغاتو له لارې ګڼ نړيوال پلويان جلب كړل، دې ډلې د فلمونو او رسنيزو موادو په توليد سره خلكو ته خپل جذابيت وښود، خو په افغانستان كې، كه څه هم ځينو اجيرو رسنيو د داعش په اړه تبليغات كول، خود دې ډلې رسنيز لاسرسۍ خورا محدود وو.

په ټوله كې، د داعش ځواكمنتيا په عراق كې د دې هېواد سياسي او ټولنيزو شرايطو له امله وه، خو په افغانستان كې دغه شرايط بېخي توييږ لري، د اسلامي امارت دښمني له داعش سره، د مذهبي درځونو نشتون او د مالي محدوديتونو شتون د دې ډلې د پراختيا مخه نيولې ده.

داعش په ۲۰۱۴ كال كې په عراق كې راپورته شو او پراخې سيمې يې ونيولې، خو د نړيوالو او سيمه ييزو ځواكونو په ګډو هڅو مات شو. دغه ډله افغانستان ته وغځېده، خو د اسلامي امارت زړورو مجاهدينو ځانګړو ځواكونو په خپلو پېچلو عملياتو كې له منځه لاړه. چې اوس افغانستان د داعش له ترهګرۍ او شريرې تكفيري فتنې پاك شوی دی.

درېم فصل دیني او جهادي لیکنې

«د اسلامي نظام په چوکاټ کې د امر بالمعروف بارز رول!»

ليکوال: عبدالملك رحيمي

امر بالمعروف او نهی عن المنکر (نېکیو ته هڅول او له ناوړو را کرځول) د اسلامي نظام په چوکاټ کې له خورا بارز او ځواکمن رول څخه برخمن مسئولیت دی چې په مت یې د مسلمانانو فردي او ټولنیز ژوند ته ژور بدلون او عمیق اصلاح ور په برخه کېدای شي.

هر اسلامي حکومت په حقیقت کې د مسلمانانو د ژوند د پنځو مهمو اهدافو ساتنې ته مکلف دی چې له دین، نفس، عقل، مال او نسل څخه عبارت دي؛ که په یوه اسلامي ځواکمن حکومت کې یوازې د خلکو مالونه او ځانونه په ډاډمن امنیت کې وي خو دین او عقل یې متضرر شي نو د بریا پر ځای یې د هلاکت کندی ته پېل وهلي دي، له همدې امله اسلامي دولت مکلف دی چې د مسلمانانو د دیني او عقلي زوال، انحطاط او فساد مخه ډب کړي.

د اصول فقه کتابونه چې کله مأموریه شرعي اعمال د حُسن له اړخه وپيشي نو وایي؛ د مأموریه اعمالو حُسن به یا لعینه (لذاته) وي او یا لغيره؛ لغيره ته د جهاد مثال وړاندې کوي چې په خپل ذات کې "تعذیب عباد الله و تخریب بلاد الله" پکې کیږي خو د بلې مهمې موخې لپاره مشروع عمل دی، یعنی جهاد په خپل ذات کې جگړه ده چې د الله تعالی بندګانو ته پکې عذاب شته او ښارونه پکې وړاندېږي خو د اعلاء کلمة الله لپاره دا هرڅه مشروعیت لري.

نو چې کله جهاد د مهمو اهدافو لپاره مشروع شو؛ له بریا وروسته د مجاهد مسئولیت الله تعالی په قرآن کریم کې واضح کړی دی چې فرمایي: **مَكَتَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ آتَوُا الزَّكَاةَ وَ أَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ** (الحج- ٤١)

ژباړه: (کوم مؤمنان چې الله تعالی یې نصرت کوي) هغه کسان دي چې که د مخکې په مخ یې واکمن وگرځوم لمونځ اقامه کوي، زکات اداء کوي او امر بالمعروف او نهی عن المنکر کوي.

له پورته آيت څخه به اختصاراً داسې استدلال ونيسو چې جهاد د اعلاء كلمه الله لپاره مشروع دى چې په واك او ځواك سره كېداى شي؛ د واك وروسته يو الهي مسئوليت چې واكمن ته سپارل شوى امر بالمعروف او نهى عن المنكر دى، نو كه ځواك د امر بالمعروف او نهى عن المنكر له مسئوليت سره په فكري، عقيدوي او عملي لحاظ مخالف وي د جهاد ثمره به يې ډېر ژر حبطه او برباد شي.

كه څه هم ځينې روڼ اندي تحليلگران د امر بالمعروف او نهى عن المنكر وزارت د رامنځته كېدو او ثبېدو په اړه حيران دي، خو "الحسبة" د اسلام په سياسي جوړښت كې د يو مهم او بنسټيز اساس په توگه معرفي كېږي، دا اداره د معروف د نه ترسره كېدو په صورت كې د ترسره كولو حكم او يا د علني منكراتو د مخنيوي لپاره اقدام كوي.

"الحسبة" يا د امر بالمعروف او نهى عن المنكر وزارت په اسلامي حكومت كې د خلكو د څارنې او كنټرول يوه اداره ده، چې د همدې ادارې له لارې د ټولنې وگړي او د اسلامي حكومت مشران د اخلاقي، اداري او سياسي فساد څخه خوندي پاتې كېږي.

امر بالمعروف او نهى عن المنكر كه څه هم د اسلامي حكومتونو يوه مهمه دنده بلل كېږي، خو دا مسئوليت د ټولنې هر فرد ته هم متوجه دى، څو په خپل وار سره د دې دندې په ترسره كولو كې برخه واخلي.

البته دغه وزارت د اسلامي لارښوونو په رڼا كې د فعاليت محدوده زمينه لري چې بايد ورته ژمن پاتې شي؛ په مجموع كې د علني منكراتو مخنيوي ته مكلف دى او هېڅ كله اجازه نه لري چې د اصلاح يا د منكراتو د مخنيوي په پلمه د خلكو په پټو رازونو كې مداخله وكړي او يا د هغوى په شخصي ژوند كې د جاسوسۍ كولو هڅه وكړي، د دوى دنده يوازې د علني منكراتو په محدود او ټاكلي چوكاټ كې منحصره ده.

«د بهرنیو هېوادونو سره د اسلامي امارت اړیکې» د اسلام په رڼا کې

لیکوال: علاء الدین شبیر

په اسلامي امت کې ځینې ډلې، لکه داعش، باور لري چې د بهرنیو هېوادونو سره هر ډول اړیکه یا تعامل ناروا دی او د اسلامي اصولو خلاف دی، دا باور اکثره د قرآن، سنت او د نبوي سیرت په اړه د ناسم تعبیر او پوهې پر اساس ولاړ دی، په دې مقاله کې هغه ګڼو چې د اسلامي شریعت په رڼا کې د اسلامي امارت د بهرنیو اړیکو مشروعیت، اړتیا او د دې اړیکو اهداف واضح کړو.

اسلام د نړۍ والو اړیکو لپاره یو معتدل او واضح چوکاټ ټاکلی دی چې دا چوکاټ د سولې، عدالت، متقابل احترام، او د مسلمانانو د مصلحتونو پر بنسټ ولاړ دی.

الله تعالیٰ په قرآن کریم کې فرمایي: **لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ. (الممتحنه: ۸)**

دې آیت کې الله تعالیٰ حکم کوي چې له هغو غیرمسلمانو سره نېکي او عدالت وکړئ چې د مسلمانانو پر وړاندې جګړه نه کوي او د هغوی په کورنیو چارو کې لاسوهنه نه کوي.

رسول الله ﷺ د مدینې اسلامي دولت په وخت کې د نورو قومونو او هېوادونو سره اړیکې لرلې.

❖ د سولې تړونونه: د حدیبیې تړون یوه څرګنده بېلګه ده، چې رسول الله ﷺ له قریشو سره د سولې لپاره لاسلیک کړ.

❖ د سفیرانو لېږل او د لیکنو تبادله: رسول الله ﷺ د هغه وخت واکمنانو ته لیکونه واستول ترڅو د اسلام پیغام ور ورسوي او د سولې پیغام ورکړي.

اسلامي شریعت د بالمثل تعامل اصل تاییدوي، دا د دې لپاره دی چې مسلمانان خپل مصلحتونه خوندي کړي او له هغو خلکو سره چې جګړه نه کوي، همکاري وکړي.

اسلامي امارت د یو خپلواک اسلامي دولت په توګه مکلف دی چې د خپلو خلکو

مادي او معنوي اړتياوې پوره کړي، د دې لپاره له نورو هېوادونو سره اړیکې اړینې دي، که دا اړیکې پرې شي، نو خلک به د اقتصادي ستونزو، تجارتي بندیزونو، او نړیوال فشارونو سره مخ شي، چې دا د مسلمانانو د خیر او مصلحت خلاف دي. اسلامي امارت هغه کوي چې د کاوندیو او نړۍ والو سره د سولې اړیکې ټینګې کړي. دا ځکه چې د جګړې دوام یوازې د مسلمانانو وینې تویوي او د اسلامي امت د پرمختګ مخه نیسي، د نړۍ والو سره د اړیکو له لارې اسلامي امارت د دې فرصت ترلاسه کوي چې د اسلام رښتینې پیغام نړۍ ته ورسوي او هغه غلط فهمي له منځه یوسي چې د اسلام په اړه شته ده.

ځینې وایي چې له کفارو سره هر ډول اړیکه حرامه ده، د دې په ځواب کې باید وویل شي اسلام دا اړیکې په مطلق ډول نه دي منع کړي، د قرآن او سنتو په رڼا کې یوازې هغه اړیکې منع دي چې د مسلمانانو دین، عزت، یا خپلواکي ته زیان ورسوي، خو که اړیکې د مسلمانانو د مصلحت لپاره وي، نو دا نه یوازې جواز لري، بلکې یو شرعي حکم دی.

ځینې باور لري چې د کفارو سره تړون کول د اسلامي جهاد سره خیانت دی، د دې په ځواب کې باید وویل شي چې رسول الله ﷺ په خپله د کفارو سره تړونونه کړي دي، لکه د حدیبیې تړون؛ دا تړونونه د مسلمانانو د مصلحت لپاره و، که تړون د مسلمانانو لپاره ګټه ولري، نو دا د جهاد او اسلامي دعوت یوه برخه ده.

ځینې داعشیان ادعا کوي چې اسلامي امارت د کفارو ملاتړ ترلاسه کوي او له هغوی سره جوړجاړی کوي؛ په ځواب کې باید وویل شي چې اسلامي امارت یوازې هغه اړیکې لري چې د اسلامي امت په ګټه دي، د دې اړیکو هدف د دې تضمین دی چې افغانستان یو خپلواک اسلامي دولت پاتې شي او د مسلمانانو ستونزې هوارې شي، دا اړیکې په هېڅ صورت د اسلامي اصولو خلاف نه دي.

د اسلامي امارت د بهرنیو اړیکو موخې:

۱ د ملي حاکمیت ساتنه:

اسلامي امارت هېڅ بهرني هېواد ته اجازه نه ورکوي چې د افغانستان په کورنیو چارو کې مداخله وکړي. اړیکې یوازې د متقابل احترام پر بنسټ دي.

۲ اقتصادي پرمختګ:

اسلامي امارت هغه کوي چې له نورو هېوادونو سره سوداګریزې اړیکې جوړې

کړي، ترڅو د خلکو اړتیاوې پوره شي او د مسلمانانو اقتصاد پیاوړی شي.

۳ د اسلامي نړۍ یووالی:

اسلامي امارت د دې هغه کوي چې د اسلامي هېوادونو ترمنځ یووالی او همکاري رامنځته کړي.

۴ د سولې او امنیت ټینګښت:

اسلامي امارت د دې لپاره اړیکې ساتي چې د افغانستان دننه او بهر د سولې فضا رامنځته کړي.

اسلامي امارت د اسلامي شریعت په رڼا کې خپلې بهرنۍ اړیکې جوړوي، دا اړیکې د اسلامي امت د مصلحتونو د ساتنې، د سولې د ټینګښت، او د اقتصادي پرمختګ لپاره دي، هغه ډلې چې د دې اړیکو مخالفت کوي، باید د قرآن او سنت د اصولو په رڼا کې فکر وکړي او دا ومني چې اسلامي شریعت د سولې، عدالت، او مصلحت اصولو ته لومړیتوب ورکوي.

اسلامي امارت هېڅ ډول داسې تعامل نه کوي چې د اسلامي اصولو خلاف وي، بلکې هره پرېکړه د شریعت او د مسلمانانو د خیر لپاره کوي، داعشیانو ته ښایي چې د اسلامي شریعت په واقعي معنا ځان پوه کړي او له هغه هر ډول عمله ځان وساتي چې د مسلمانانو د وېش او کمزوري لامل ګرځي، د وخت اړتیا ده چې ټول مسلمانان یو موټی شي او د امت د ګټو لپاره په ګډه کار وکړي.

«رسول الله ﷺ په څنگه وخت کې نړۍ ته راغی؟»

لیکوال: حسان مجاهد

په عربو کې د اسلام نه وړاندې ډېر مذهبونه موجود وو، ځینې په دې عقیده وو چې هر څه د زمانې یافطرت پیدا دي او خدای تعالی هیڅ شی نه دی (العیاذ بالله) ځینو به د بتانو عبادت په دې نیت کاوه چې الله تعالی ته مو نږدې کوي. ثقیف قبیلې په طائف کې د (لات) بت، قریشو په مکه معظمه کې د (عزرا) بت، اوس او خزرج په مدینه منوره کې د (منات) بت عبادت کاوه. انسانان به د بتانو په نوم قرباني کیدو، د پلار نکاح کړل شوې بشپې به زامنو ته په میراث پاتې کیدلې، د خپلو سکه خویندو سره نکاح روا وه، د بشځو او ودونو لپاره ټاکلې اندازه نه وه، زنا او شراب خورېو په ټول مملکت کې عمومیت درلود، بې حیايي او فحاشي تردې کچې عامه شوې وه چې تر ټولو نامتو شاعر او شهزاده امرء القیس په خپله یوه قصیده کې له خپلې ترورزۍ سره د زنا کیسه ډېره په خوند بیانوي او بیا یې د کعبې شریفې په دروازه را ځوړندوي. د جادو کسب هم وده کړې وه او ډیرو جادوگرانو به د شیطان د دوستۍ لپاره ریاضتونه کاوه.

١ بدپالي:

عربو په جاهلیت کې ډېر شیان په بدپالي نیولي وو، کارغه یې د بېلتانه لامل کتلو، کونکۍ انسان یې هم ډېر بد کتلو او په آند یې، د کونکي له اواز څخه مرگ او ورانی پیدا کېږي، همداراز پرنجی یې هم په بدپالي نېولی و.

٢ جنگونه او بدۍ:

په عربي جاهلیت کې به د وړو خبرو په سر جنگونه نښتل او جنگونه به له یوځل رامنځته کیدو وروسته تر اوږدو زمانو پورې غځیدو. که د جنگونو لاملونه وپتیل شي؛ نو هیڅ به داسې جنگ ونه موندل شي چې د کوم معقول او مهم سبب په وجه رامنځته شوی وي، هیڅ یو قوم یا هیواد په جنگ کې کومه ښیرازي لاسته نه ده راوړې او په جنگونو کې له تباهی او بربادۍ پرته له بل څه سره نه دي مخ

شوي. خلاصه دا چې د جنگونو مينه زياته وه او په جنګ کې د مهارت څښتن د قدر وړ و، جنګي اسبابو ته زياته پاملرنه کيده همدا لامل و چې په عربي ژبه کې د آسونو او تورو نومونه تر زرو ياديږي.

۳ عاشقي او ناروا مينې:

په عربي جاهليت کې له سړو څخه د ښځو د حجاب هيڅ اهميت نه کيده او ښځې به د پرديو نارينه وو په وړاندي په آزاده توګه گرځيدلې، له دې امله د ښځو او نارينه وو ترمنځ ناروا مينې او عشق بازي په پراخه پيمانه وجود درلود، هغه کس ته به په نه سترګه کيدل چې هيڅکله به په کومه ښځه عاشق شوی نه وو، عاشقي دومره د فخر خبر گرځيدلې وه چې ځينيو قبيلو د عاشقي له امله د شهرت نوم لرل لکه بني عذره قبيله.

۴ د ژونديو لونو څښول:

په قريشو او بني تميم قبيلو کې د ژونديو لونو څښول ډير زيات وو، هغوی دا کار د ځان لپاره يو وياړ باله او د ژونديو لونو په څښولو کې سخت زړيتوب دې حد ته رسيدلی وو چې کله به نجلۍ د پنځه شپږ کاله شوه، نو ښايسته جامې به يې ور په تن کړې او په يوه بهانه به يې له کوره بهر ويستله، بې رحمه پلار به يې وختي لايو کوهۍ جوړ کړې وو، نجلۍ به يې د شا له لوري کوهي ته ور تېل وهل، هغې ناچارې به په چيغو چيغو له پلاره مرسته غوښته خو ظالم پلار به له شا خاوري پسي ور توی کړې، کوهۍ به يې له ځمکې سره برابر هوار کړ او کلي ته به راستون شو. د عربو په ځينو قبيلو کې دغه ناوړه عمل لږ وو خو په ځينو نورو کې بيا زيات وو، د بني تميم قبيلې يو تن قيس بن عاصم خپلې لس لونې ژوندۍ څښې کړې وې.

۵ لوټ ماري:

تر اسلام وړاندي په ښاري خلکو کې که له يوې خوا د کاوندې د حقوقو خيال ساتل کيده، خو له بلې خوا په کې د چل او فريب خويونه هم موجود وو، او هغه خلک چې په دښتو به يې د کوچيتوب زندګي کوله؛ په لوټ ماري او انسان زورونه کې پرمخ وو، که به يې يوازي سړی وليدل؛ نو مال به يې سمدستي ترې اخيستل او هغه سړی به يې د غلام په څېر پلورل، په دښتو کې به يې د اوبو ځاګانې له مسافرو څخه په وښو کې پټې کړې وې؛ تر څو مسافر د اوبو په نه

شتون کې له تندي ومري او مالونه يې لوتمارانو ته په لاس ورشي، ځيني خلک په غلا او انسان ربړونه کې تردې کچې روزل شوي او مشهور شوي وو چې په ذوبان العرب (د عربو په شرمخانو سره يادیده)

۶ د جاهليت د زمانې دودنه:

کله چې به کوم کس ومړ؛ نو د هغه مري اوښه به يې دقبر څنک ته وتړله، يا به يې سترکې ور بندي کړې، يا به يې سر له سينې سره ور وتړل او اوښه به يې په هم دغه ځورونکي حالت کې پريښوده تر هغه وخته چې دلته به مړه شوه او دا کار يې په دې عقیده کاوه چې له مرګه وروسته د بيا ژوندي کيدو پرمهال به دغه سړی په همدې اوښه سپور روانيږي.

هغوی په دې عقیده وو چې کله به يو څوک کوم ښار ته دننه شو او هلته به ورته دوباره د مرض خطر موجود وو، نو هغه سړی به د ښار په دروازه کې ودریدو او د خړه په څېر به يې وانګولل تر څو دی د وبا له مرضه وژغورل شي.

کله چې به د چا اوښان تر زرو واوښتو نو ساندا اوښ ته به يې سترکې ور ويستلې او خوشی به يې کړ، تر څو د نورو اوښانو له نظره وژغورل شي.

که به په يو اوښ د خاړې مرض ولګیدو، نو د ناروغ اوښ په ځای به يې روغ اوښ ته داغ ورکاوو؛ ځکه دوی په دې عقیده وو چې د روغ اوښ له کبله ناروغ اوښ هم رغيږي.

کله چې به کوم غوايي اوبه نه څښلې، نو ټول غوايان به يې وهل، دوی په دې باور وو چې پيريان په غواګانو ناست دي او غواګانې له اوبو څښلو څخه منعه کوي.

کله چې به څوک په سفر روانیدو؛ نو د "ارتم" په نامه نرۍ لښتې ته به يې غوټه وړ واچوله، کله چې به له سفره راستون شو، که به غوټه په خپل حال پاتې وه؛ نو ددوی په عقیده ښځه به يې پاک لمنه وه او که به غوټه خلاصه شوې وه؛ نو ښځې به يې د خاوند په نه شتون کې له پردې سړي سره بدکاري کړې وه.

په يو تېر کش کې به يې درې غشي اچولي وو، په يوه غيشي باندي "لا" او په بل به "نعم" ليکلي وو، کله چې به يې يو کار ته اراده وکړه نو تېر کش ته به يې لاس دننه کړ، که به د "نعم" والا غيشی راووت، نو هغه کار به مثبت وو او ترسره کول به يې او که به د "لا" والا غيشی راووت، نو هغه کار به منفي وو او

پريښود به يې.

دوی دا عقیده هم درلوده چې که د مقتول قصاص له قاتل څخه وانه خيستل شي؛ نو د مقتول له کوپرۍ څخه د "هامه" په نامه یو مرغی را وزي او د انتقام تر اخیستلو پورې گرځي او پیغي وهي چې ماته اوبه را کړئ ماته اوبه راکړئ.

ددوی په عقیده د هر انسان په نس کې یو مار ژوند کوي، کله چې دغه مار وږی شي نو د انسان له پښتو څخه خوراک شروع کړي.

دوی دا عقیده هم درلوده چې که د کومې ښځې اولاد مړ کیږي، نو دغه ښځه که د یو مړ انسان په جسد ښه ډېره وخیږي راوخیږي نو اولاد به یې نه مري.

کله چې انسانان په جهالت کې تردې حده ډوب شوي وو او هر لوري ته د فتنو او فسادونو بازار گرم وو؛ نو په داسې وخت کې د زمانې بودی هم د یو چا د ظهور لپاره کرږونه کرږونه کاله انتظار کړی و.

د اسمان ستورو هم له ازله ددې ورځې په مینه کې د انتظار سترګې لاري ته نیولې وې. اسمان هم له مودو مودو ددې روح پالونکي سهار په تمه او امید شپه او ورځ سرگردان و.

د قضا او قدر د کارکوونکو ښایسته مجلسونه، د عناصرو رنگینې، د لمر او سپوږمۍ نور شیندنه، د ورېځو او بادونو منډې تړي، د ابراهیم (علیه السلام) توحید، د یوسف (علیه السلام) جمال، د موسی (علیه السلام) معجزې او د عیسی (علیه السلام) پوکۍ دا هر څه ددې لپاره وو چې دا کران او قیمتي شیان به د سردار دو جهان په دربار او خدمت کې په کار راځي.

هوکی! هغه یو ورځ وه چې د کسری مانی چپه شوې، د فارس آتش کده مړه شوه، د عجمو شان، د رومیانو شوکت او د چین جګې مانی رانسکورې شوې، د گمراهیو اورونه مړه شو، له بتخانو څخه دورې پورته شوې، د مجوسیت کوشېر مات شو، د نصرانیت خزان وهلې پانې وړژیدې، د نیکمرغۍ په باغ پسرلی راغی، د توحید ازانګه پورته شوه، د هدایت لمر په هر لور وړانګې وغځولې. او د انساني اخلاقو په هنداره قدسي نور وځلیدو یعنی د عبد الله یتیم، د آمنې بي بي د زړه توته، د حرم بادشاه، د عربو واکمن، د کونینو سردار د ربیع الاول په (نهمه یا په دوولسمه نېټه) د دوشنبې په ورځ دنیا ته تشریف راوړ.

یادونه: باید وویل شي چې د رسول الله ﷺ پیدایښت په ټولو انسانانو باندې د الله

تعالی یو ستر نعمت دی او ټولو بدمرغيو ته د پای ټکی دی، ددغه ستر نعمت شکر په موږ ټولو واجب دی او شکريې یوازې د میلاد النبی ﷺ جلسې، غونډې، خیراتونه او صدقې نه دي، بلکې په خای شکريې دادی چې د رسول الله ﷺ د سنتو اتباع وشي، د رسول الله ﷺ هغه دین چې نن ورځ غریب گرځیدلی ده او له هر لوري ورباندې حملې شروع دي؛ باید خدمت او اشاعت یې وشي او دفاع ترې وشي او هغه د جاهلیت د زمانې بدعتونه او منکرات چې په دې زمانه کې راڅرکند شوي دي او مخ پر وده روان دي؛ په وړاندې یې باید مبارزه وشي او په ټوله نړۍ داسې رښتنی اسلام حاکم شي لکه د رسول الله ﷺ په زمانه کې چې حاکم وو او یو ځل بیا نبوي دور تکرار شي.

رسول الله ﷺ په داسې زمانه کې نړۍ ته راغی چې ظلم، جهلت او بې عدالتي خپرې وې، خلک د بتانو عبادت کاوه او انساني ارزښتونه یې هېر کړي وو. هغه د الله د رحمت پیغام راوړونکی و، چې د حق لار یې خلکو ته ښووله، ظلم یې ختماوه او د سولې، عدالت او مینې پیغام یې خپور کړ. د هغه تعلیمات د انسانانو زړونه روښانه کړل او د نړۍ تاریخ یې د بدلون په لور واړاوه.

«اسلامي امت پر کومه روان دی؟!»

ليکوال: سعيد انصار

د نړۍ د جالو اشغالګرو کفارو له سلو کلنو را په دېخوا له نوي تاکتيک نه کار اخيستی او ټوله اسلامي نړۍ يې يو له بل سره په جګړو اخته کړې ده، د ځمکې په کره کې د موجودو نژدې ۵۷ اسلامي هېوادونو ټول يو له بل سره په کورني، ګاونډيتوب او يا اشغالي دفاعي او تعرضي جګړو لګيا دي، چې خپل پخوانی برم ترې هېر، يوازې د خپل آبادولو سوچ ورسره وي او د غفلت په درانه خوب ویده دي.

يهود او عيسويان په خپل دې جنګي تاکتيک کې د برياً حد ته رسېدلي او ځانونه يې د پيشرفت په نامه نړۍ ته پېژندلي، ځکه د مسلمانانو په خپلو پړو لاسونه او پښې تړل شوي دي، يوې خواته هم اقدام نه شي کولای، چې مسلمان خپل غم ورکولو ته نه دی خلاص شوی، نو د بل کومک ته خو بيخي لاس نه شي غځولی، ځکه نړۍ کې ټول اسلامي هېوادونه د غم په تغړ په يوازې توګه خپلې ساندې وهي او د "واعتصماه" غېرسره هيڅ انسان زاد هم نه ترسترګو کېږي.

افغانستان شل کاله د امريکايي اشغال لاندې په سپېرو خاورو کې پروت و، خو هيڅ چا يې مخ له ګردونو څخه پاک نه کړ او نه يې د مرحمت لاس پر سر وړ راتېر کړ، چې الله تعالی د خپل قوت په بنودولو سره معجزانه فتحه د آزادۍ د لارې سترګو مجاهدینو ته ور په برخه کړه.

د مسلمانانو لومړنۍ قبله مسجد الأقصى نژدې له ۷۰ کلنو څخه د صهيونيستي اسرائيلو په لاس کې لوېدلې او د فلسطين غيور ولس باندې شپه او ورځ د ټکندي غرمې په شان ده، چې د تېز لمر په څېر لوی- لوی بمونه پرې اورېږي، ماشومان يې په مسجدونو، ښوونځيو او مدارسو کې شهيدانېږي، ځوانان يې په پوهنتونونو او ښارونو کې په لاسونو او پښو شل شوه، سپين ږيري او سپين سري يې په کورونو کې له خاورو لاندې شوه، خو بيا هم هيڅ اسلامي هېواد سرونه کاروه او د پخوا

په خپړلاس تر رڼې لاندې يې ډډه وهلې او د غفلت په درانه خوب ویده دي. هغه ځمکه چې د زیاتو پیغمبرانو علیهم السلام په قدمونو ښکلې او بابرکته شوې وه، هم د وخت د جابرانو لخوا د تور تمونو او ظلمونو لړۍ پکې پیل او د سوريې د گدی واکې يې په لاس کې واخیستې، یواځې د اسد کورنۍ د ۱۹۷۱ ز کال څخه چې د یوې نظامي کودتا په توګه يې په سوريې واک ترلاسه او گدی يې ځان لپاره موروثي کنبه، داسې ظلمونه يې وکړل د چنګېز خان تاریخ يې را ژوندی کړ او د کوانتنامو د زندان خاطرې يې د صیدناپا په زندان جوړولو سره د تور تمونو له کتاب څخه حذف کړې.

بالآخره رب عزوجل د خپل قوت په ښکاره کولو سره د ۲۰۲۴ ز، کال د دسمبر میاشتې په اتمه نېټه د عملیات العسکریه جهادي خوځښتونو گډي اتحادیې ته چې أحمد الشرع الجولاني يې نظامي مشري کول، د یوولسو ورځو په موده کې د سوريې عظیم الشانه او مبینة فتحه ور نصیب کړه.

که څه هم اسلامي نړۍ ویده ده، هر څومره ظلمونه او بربریتونه چې پر خوارو مسلمانانو کېږي، دوی يې تماشه کوي او ځینې بې وجدانه هېوادونه خو بیخي د دښمن په صف کې ولاړ او د مسلمان په څپلو کې پوره ونډه اخلي، خو لوی څښتن عزوجل ټولي نړۍ ته وښودله، چې بریا په دېرښت او د اسبابو په مجهزوالي نه ده، بلکې فتحه به د هغه ډلې په نصیب وي، چې الهي اوامرو ته يې غاړه اېښي وي او رب ته خوښ بندګان وي.

د مبینو فتحو په لړۍ کې موږ د افغانستان او سوريې مثالونه ورکولی شو، چې په ډېرو کمو امکاناتو او دواړه هېوادونه د ۱۱ ورځو په جریان کې د اسلامي برم د اعادې کوونکو شازلمو د یلو پښو د مزلونو او الهي مرستې په برکت بریا ور په برخه شوه او د اشغال تغرونه يې ټول کړل، نو ان شاء الله تعالی رب عزوجل به د غزې د خوږېدلي او ټوک ټوک شوي ولس آه ته رسېدنه کوي او مبینة فتحه به ور په برخه کوي.

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

« د تمدنونو په مرکز کې د اسلامي تمدن څرک »

ليکوال: هشام شهيد

د عثماني خلافت د سقوط سره سم اسلامي جغرافيه ټوټې ټوټې شوه او هره ټوټه يې د يو اشغالگر په پنجو کې ولوېده، د اوسنۍ سوريې خاوره د فرانسې لخوا اشغال شوه او ټولې چارې يې د وخت د فرانسې د حکومت په خوښه کيدلې، دې اشغال تقريباً شل کاله دوام وکړ.

دوهمه نړيواله جگړه چې ختمه شوه نو د نورو هيوادونو په څېر فرانسه هم په خورا ضعيف حالت کې وه، چې دا توانايي يې نه لرله تر څو د اشغال لاندې سيمې کنترول کړي؛ نو هم هغه وه چې په ۱۹۴۶ ميلادي کال کې سوريې له فرصت څخه په استفادې ازادي واخيسته خو بې ثباته وه، متمرکز نظام يې نه درلود او گډوډي پکې وه.

په ۱۹۵۸ ميلادي کال کې د مصر سره يو ځای او د جمال عبدالناصر تر قيادت لاندې وه، خو په ۱۹۶۱ ميلادي کال کې بيا خپلواکه شوه، په ۱۹۶۲ ميلادي کال کې کمونيزم هلته په چټکي خپور او د بعث گوند پکې واکمن شو، بعث گوند د کمونيزم له فکر جوړ گوند و چې په عراق او سوريه کې و، لکه افغانستان کې د خلق او پرچم ډله.

په ۱۹۷۰ ميلادي کال کې د بعث گوند واک دوام درلود، چې د هغه وخت د بعث گوند مشر حافظ الاسد پکې ريس جمهور شو، حافظ الاسد تر ۲۰۰۰ ميلادي کال ريس جمهور وو خو په همدې کال مړ شو، له مرگ وروسته يې زوی بشار الاسد واک ته ورسېد چې تر اوسه يې واک دوام لري، بشار الاسد هم شعيه مذهبي کمونيست ده چې روسيې او ايران پراخ ملاتړ د ځان سره لري.

د تمدنونو مرکز شام پوره سل کاله د بې ديني او بې سرپرستي شپې سبا کوي، شام (سوريه) د ډيرو تمدنونو د تهداب ځای دی.

د القاعده د تاسيس سره سم د ټولو پام دې سيمو ته شو، ان تردې چې په ۲۰۱۷ ميلادي کال کې يې د سوريې د خپلواکي لپاره د ابو محمد جولاني په مشري د

تحریر الشام په نوم د مجاهدينو يوه ډله جوړه كړه چې د جبهه النصره مجاهدين پكې و.

دا ډله د تيرو اوو كلونو را په دې خوا فعاليت كوي چې ډيرې كاميابۍ د خان سره لري، سوريه يې د ايران او روسيې له وحشتونو ژغورلې، د داعش په څير وبا همدي د مجاهدينو كوچني ټولي له منځه يوړه او ټوله رهبري يې ورڅخه كړه.

د مجاهدينو ياد ټولي له اعداد او تياري وروسته د ردع العدوان په نوم د اشغال كرو خلاف عمليات پيل كړي چې ډير بريالي دي او د بشارالاسد له مليشويې تر دا مهاله ډيرې سيمې فتحه كړې او كم وخت كې به د سوريې په خاوره حاكم شي.

إن شاء الله.

د فتحو يادې لړۍ ته ټول امت خوشبين او هيله مند دی، چې په سوريه كې د اسلامي نظام په تاسيس سره به ټول منځنۍ ختيځ تغير وكړي، د مجاهدينو د ياد ټولي په بريا سره به نورو اسلامي هيوادونو كې هم د جهاد او استقلال روحيه پياوړي شي.

په داسې حال كې چې نړۍ د تمدنونو او فرهنگي تصادمونو شاهده ده، اسلامي تمدن د روحانيت، عدل، علم او اخلاص په ځواك سره يو ځل بيا د زړونو تسخير ته راپاڅېدلی. له مكې او مدينې نه تر كابل، قاهره، استنبول او اندلسه، د اسلامي تمدن رڼا د تاريخ په اوږدو كې د بشريت لپاره د نجات يوه ستورې پاتې شوې. نن ورځ دا رڼا، كه څه هم د فتنو، جگړو او مغرضو تبليغاتو تر سيوري لاندې ده، بيا هم د حق، عدالت او بيدارۍ مشعل په لاس، د امت د راوينولو هڅې كوي.

اسلامي تمدن نه يوازې د عبادت، بلکې د علم، هنر، معيشت، نظام او ژوند هراړخ ته جامه وراغوستې وه. د انسان كرامت، د بشځو حقوق، د ټولنې نظام او د اقليتونو ساتنه د دې تمدن ځانگړتياوې وې.

څلورم فصل سياسي او ټولنيزې ليکنې

«پر افغانستان د شوروي يرغل؛ لنډ تاريخي شاليد او د نورو لپاره د عبرت درس»

ليکوال: جمشېد انصاري

پر افغانستان د شوروي يرغل (۱۹۷۹م - ۱۹۸۹م) د نړۍ په معاصر تاريخ کې يوه تر ټولو وحشتناکه او ويجاړونکې پېښه وه، چې نه يوازې د افغانستان، بلکې د ټولې سيمې او نړۍ سياسي او ستراتيژيک وضعيت يې بدل کړ، د دې يرغل پايلې بايد نه يوازې افغانان، بلکې د سيمې نور هېوادونه هم په ژوره توگه درک کړي او د دغه يرغل څخه اخيستل شوي درسونه بايد د راتلونکي لپاره د ثبات او سولې د ټينګښت لپاره وکارول شي.

۱ لنډ تاريخي شاليد:

شوروي اتحاد په ۱۹۷۹م مېلادي کال کې د خلق دموکراتيک ګوند د داخلي شخړو او ولسي مخالفتونو د قابو کولو په پلمه افغانستان ته خپل ځواکونه ولېږل، د دوی هدف دا و چې د خپل نفوذ سيمه پراخه کړي او افغانستان د خپلو ستراتيژيکو موخو لپاره وکاروي، خود دې اشغال پايلې دومره ويجاړونکې وې چې افغانستان يې په کنډواله بدل کړ.

۲ د افغان ولس سپېڅلی جهادي پاڅون:

افغان ولس په خپلو اسلامي، ملي او کلتوري ارزښتونو ولاړ و او د شوروي يرغل پر وړاندې يې جهاد اعلان کړ، دا جهاد نه يوازې په افغانستان، بلکې په نړۍ کې د نورو مظلومو ملتونو لپاره د حریت او آزادۍ يوه بېلګه شوه.

۳ د جهاد موخې:

✓ د خپلواکۍ ساتنه

✓ د شورويانو د استعمار ختمول

✓ د اسلامي نظام د قيام لپاره هلې ځلې

۴ پايلې:

افغان مجاهدينو د شوروي اتحاد تر ټولو ځواکمن پوځ ته داسې ماتې ورکړه چې په پايله کې يې شوروي اتحاد درې وړې شو.

۵ د نورو لپاره د عبرت درس:

په افغانستان باندې د شوروي يرغل له تاريخ څخه دا درس اخيستل كېږي چې افغانستان د هېڅ زبرځواك لپاره د تسليمېدو ميدان نه دی، هر هغه ځواك يا هېواد چې غواړي افغانستان كمزوری كړي، له همداسې برخليک سره مخامخ كېږي لكه څنگه چې شوروي اتحاد ورسره مخ شو.

۶ د كاوندیو هېوادونو رول:

په ځانگړي ډول، هغه هېوادونه چې د افغانستان كاوند دي، بايد د دې تاريخ نه عبرت واخلي او د افغانستان په وړاندې له دېمنی او مداخلې څخه لاس واخلي، په دې برخه کې پاکستان ته بايد ځانگړې پاملرنه وشي، ځكه: پاکستانی پوځ او ځينې سياستوالو په ځلونو هڅه كړې چې د افغانستان په كورنيو چارو کې مداخله وكړي. د افغانستان پر ضد تورونه لگوي او د خپل كمزوري سياست د پټولو لپاره افغانستان په نښه كوي.

۷ وروستی پېښه - د پاکستانی پوځ وحشت:

تېره ورځ، د دسمبر په ۲۴مه (هغه ورځ چې شوروي اتحاد پر افغانستان يرغل پيل كړ)، پاکستانی پوځ د پكتيكا ولايت د برمېل ولسوالۍ په مظلومو خلكو ږنډې بمبارۍ وكړې. په دې وحشيانه بريد كې: ۵۰ تنه مظلوم بې گناه كډوال او افغانان په شهادت ورسېدل، په دې شهيدانو كې ۲۷ ښځې او ماشومان شامل و، دا بريد د ټولو شرعي، اخلاقي او نړيوالو اصولو خلاف ترسره شو.

۸ د افغانستان صبر او عزم:

افغانان د تاريخ په اوږدو كې د داسې دېمنيو او وحشتونو سره مخامخ شوي دي، خو هېڅكله يې خپلې ملي او اسلامي ارزښتونه له لاسه نه دي ورکړي، د شوروي اتحاد يرغل يې په مېړانه مات كړ، او د اوسنيو دېمنانو هر ډول دسيسې به هم شندوي.

۹ پيغام:

پاکستان او نور دېمن هېوادونه بايد د شوروي اتحاد له برخليک څخه عبرت واخلي، افغانستان د اسلامي امت زړه دی، او د دې خاورې دېمني د ټول امت دېمني ده، د دې پر ځای چې د افغانستان پر وړاندې دسيسې جوړې كړي، بايد د سيمې د سولې او ثبات لپاره لاسونه وركړي او د خپلو ولسونو لپاره د مثبت بدلون لارې ولټوي، افغانان به د تل لپاره د خپلواكۍ، وقار، او د اسلامي نظام د قيام لپاره هڅې كوي او هېڅ زبرځواك به د دوی عزم كمزوری نه كړي.

«د ابدالي او غزنوي بچيان خپل غچ نه پريږدي!»

ليکوال: احمد عابد

د ۱.۱ له بياځل واکمنتيا وروسته له کاوندیو اسلامي هیوادونو څخه دا تمه کېدل چې د خواخوږو رول به ولوبوي او د افغانستان پر ویر لږلي او غمځپلي ولس به خپله مرسته او همکاري ولوروي، خو له بده مرغه چې دا توقعات ناسم وختل؛ یو شمېر کاوندیو هیوادونو د پردیو په لمسون له افغانستان سره غدر، خیانت او درغلی ته مخه کړ، چې پاکستان هیواد په یاد ردیف کې لومړی مقام لري.

پاکستاني ځواکونو د ۱.۱ له بریا وروسته په مکرر ډول د هوایي بریدونو، بمباریو او توغندیزو حملو په مټ د افغانستان ځمکنۍ بشپړتیا او ملي حاکمیت ته سپکاوی وکړ، دا چې د پاکستان هیواد یاد حملات د نړیوالو اصولو او ملګرو ملتونو له منشور سره په ټکر کې دي؛ په خپل ځای دې پاتې وي، خو دا باید جوته شي چې افغان ولس له دې هیواد څخه د اسلامي کاوندیتوب او ورورۍ توقع لرل نه دا چې د دښمنۍ ډګر ته راودانګي او کرکې ته لمن ووهي.

د دوست په جامه کې یاد دښمن داسې مهال افغانستان له خوږ ګوتې راتېنګوي چې تازه له اوږدې او خورا بلاخوږې جګړې راوتلی دی او هڅه کوي د خپلو زخمي مټو په مرسته پر خپل څلوېښت کلنو ژورو سیاسي او نظامي ټپونو ملهم کېږدي، پاکستان د نظامي یرغلونو سربېره د افغان ولس دښمنو کړیو ته په خپلې خاوره کې ځای هم ورکړی دی ترڅو وړي لیوان هلته وساتي او له فرصت سره سم یې د خپلو منافعو لپاره وکاروي.

اوس مهال پاکستان د یو لږ پټو سیاسي هڅو ښکار ګرځیدلی دی ترڅو په افغانستان کې شته ثبات له مېنځه یوسي او افغان ولس یوځل بیا له ګڼ شمېر ناخوالو سره لاس او ګریوان کړي؛ له همدې امله یې په غیرسنجیده توګه څو ځلې تیروتنې کړي دي.

بل لورې ته د ۱.۱ په مکرر ډول یادونه کړې ده چې افغانستان د نړۍ له ټولو هیوادونو په خاصه توګه له کاوندیو سره په اسلامي چوکاټ کې دننه ښې

اړیکې غواړي او په عین حال کې د متقابل احترام لیدلوري ته ژمن دی چې نور جېتونه هم باید یاد حکومت ته په درنه او پسته سترکه وگوري؛ خو پاکستان هیواد لکه چې په خوږې او پستې لهجه هېڅ نه پوهیږي او یا دا چې ځان یې تغافل کې اچولی دی چې موږ سیاسي درایت او پوهه نه لرو.

لنډه دا چې پاکستان د خپلو مکررو تېروتنو او سرغړونو له امله د افغانستان اسلامي امارت نظامي ځواکونه اړ ویستل چې ترکي ته په ترکي ځواب ورکړي او هغه شریر عناصر او استخباراتي لاسونه وځپي چې د یاد هیواد په مرسته یې د افغان ولس د ویر او ژړا پلانونه جوړول.

د ډیورنډ فرضي کرښې ها غاړې ته پرفسادکرو وروستی برید چې تېره شپه د ۱.۱۱ د زړورو ځواکونو په مت ترسره شو؛ نه یوازې د خپل ولس د غچ اخیستنې قاطع اقدام و بلکې د هغو معصومو وینو پور هم وو چې څو ورځې وړاندې د پکتیکا ولایت په برمډ ولسوالۍ کې د پاکستاني فوج له لورې ویهول شوې.

د ابدالي او غزنوي مېړني او سرتېري بچیان خپل د خاورې هره لویشت ساتي او پرې غیرت به کوي، د ۱.۱۱ سربېره پر دې چې خورا پراخه او پخه سیاسي سینه لري خو کله ناکله نورو ناپوهانو ته د ادب لپاره له ډب څخه کار اخلي تر څو بل ځل داسې سرغړونه ترې ونه شي، د ابدالي او غزنوي مېړنیو بچیانو بیا ځل کاوندیو ته په ډاگه کړل چې د دښمن هر ډول وحشت ته قاطع او کلک ځواب ورکولای شي او څوک دې زموږ د بربادیو خوبونه نه ویني.

«د اسلامي امارت سپېڅلی نظام او د ډيموکراسۍ ناوړه لمن»

ليکوال: عزيز عازم

ډيموکراسي د غربي نړۍ يوه داسې سياسي پدیده ده، چې د خپلې لاسته راوړنې او وياړ وړ موضوع په توګه يې وروسته پاتې هېوادونو په ځانګړي ډول اسلامي هېوادونو ته وړاندې کوي، خو په تطبيق سره دوی د نړيوال مشروعيت او يوه معنوي امتياز خاوندان شي، خو له بده مرغه غرب په منځنيو پېړيو کې خپل هغه زر کلن وحشتونه هېروي چې اوس يې هم په يادولو سره د بشر روح لړزېږي.

هغه مهال چې غرب په دغه تياره پېړيو کې مزل کاوه، اسلامي شرقي هېوادونه د علمي او معنوي پرمختګونو، مدنيت او ساينسي اختراعاتو په اوج کې وو، تر دې چې په اندلس کې يې لومړی ځل پوهنتون، مدرسې، کتابتونونه او علمي بحثونه رامنځته کړل چې ورسره د اروپا په زړه کې د علم او فرهنگ رڼا خپره شوه او اروپايان يې له يوه درانه وحشي خوب څخه راويښ کړل.

د ډيموکراسي يا ډيموکراتيک نظام د تعريف له مخې خلک بايد په خلکو واکمني وکړي، دلته اکثريت په نظر کې نيول کېږي او نور دې ته نه ګوري چې اکثريت بايد کومې ځانګړنې ولري، د ټاکنې ميتود او لارې يې څنګه وي؟ بس چې په هره طريقه يې د خلکو لږ او ډېرې رايې تر لاسه کړې، همغه به د ۵۰ جمع ۱ په اساس واکمن وي او نور ۴۹ سلنه وکړي هېڅ معنی نه لري.

اشغالګرو په ۲۰۰۱ م کال افغانستان ته د راتګ پر مهال همدا غربي مډل د جمهوريت تر عنوان لاندې افغانستان ته راوړ او په وروستۍ ټاکنو کې خو يې له ۲۵ ميليون وګړو څخه يوازې ۸ لکه شاوخوا کسانو ګډون کړی و چې اکثره رايې يې هم جعلي وې او پر اساس يې يو دوه سړی حکومت جوړ شو چې دې ته يې د ډيموکراسۍ نوم ورکړی و.

د ډيموکراسۍ په کرغېړنه حلقه کې په ظاهره ښځې، ماشومان، د شخصي حريم خونديتوب، بشري حقونه، مدني ازادي او د ملکي اماکنو خونديتوب په سر کې ځای لري، خو د منځني ختيځ وروستيو کړکېچونو په ځانګړي ډول د

فلسطين مظلوم ولس روانې ناخوالې، چې تر شا يې غرب او امريکا ولاړ دي، د ديموکراسۍ ددې اصولو رعايت ښه په اثبات رسوي.

استاد الفت وايي چې ديموکراسي شنه ونه ده او شنه ونه نه مېوه ورکوي او نه يې سيوري هم د کټه اخيستنه وړ وي، په افغانستان کې هم دغه شنه ونه او له غرب څخه ملاتړې ديموکراسي داسې لوبې وکړې چې بيان يې ژبه سوځوي.

تر ټولو بده يې دا وه چې د خلکو تر منځ يې قومي، ژبنی او منطقوي تعصب رامنځته کړ، لوړې حکومتې څوکۍ د وړتيا او اهليت پر ځای د قوميت په اساس ووېشل شوې، د حکمت مشر پښتون، مرستيالان يې تاجک يا هزاره او يا ازبک چې ددغه تعادل د اثبات لپاره يې دوه سري حکومت يعنې اجرائيه رياست هم رامنځته کړ.

لنډه دا چې ديموکراسي په افغانستان کې خپله ناوړه او بدرنگه څېره خلکو ته وښوده او هېواد يې د بحرانونو داسې ډنډ ته ورتېل واهه چې نور د ژغورل کېدو نه و او د ديموکراسۍ تر نوم لاندې واکمن رهبران هم ورته حيران وو، چې څه وکړي؟ په داسې حال کې چې د دوی پر وړاندې په معاصر تاريخ کې د «خلق ديموکراتيک» کمونيستي نظام تر څه تجربه هم تېره شوه، تره کي، امين، کارمل او نجيب د ديموکراتيک او ديموکراسۍ ته ژمن افغانستان په نوم ملت او هېواد در په در کې او پايله يې کورنۍ جگړې شوې.

په دې کې شک نشته چې د غربي ديموکراسۍ له وروستيو خرستيو وروسته هم افغانستان د اويايمو کلونو د مهال ناورين ته ور روان و، خود اسلامي امارت سياسي او پوځي تدابير، اسلامي شريعت رښتينو اصولو ته ژمنتيا ددې سبب شوه چې افغانستان يو ځل بيا وژغوري او په شاوخوا دوو اوښو کې په کې داسې محکم او رښتينی اسلامي نظام حاکم کړي، چې بيا څوک د کورنيو جگړو خوب هم ونه وينې او نن د افغانستان خلک ښه تفکيک کولی شي چې دوی ته غربي ديموکراسي او سپېڅلي اسلامي شريعت څه ورکړل، ابرو او عزت يې په کوم نظام کې خوندي دي.

لکه مخکې مې چې يادونه وکړه، ديموکراسي د غربي هېوادونو يوه تبليغاتي وسيله ده، دوی هڅه کړې چې د اسلامي نړۍ ځينې غورځنگونه او مشران منحرف کړي، د امريکايي پوهنتونونو فارغان واک ته راولي، د اسلامي

جمهوريت او ديموکراسۍ له شعارونو سره يې د واک پر گډيو کېږي. له بده مرغه چې له داسې مشرانو يې ځينې د ديموکراسۍ تر اغېز لاندې راغلي او د هغو ستاينه يې هم کړې او د «اسلامي ديموکراسۍ» اصطلاح يې کارولې ده، د تونس هېواد اسلام پاله رهبر راشد الغنوشي په ۱۹۹۲ کال کې، چې په سياسي تبعيد کې يې شپې ورځې تېرولې، له لندن ابروزور خپرونې سره په مرکه کې يې ويلي وو: که چېرته له ديموکراسي څخه موخه د هغه ليبرال حکومت مادل وي کوم چې په غرب کې دود دی، يعني داسې نظام چې خلک په ازادانه ډول خپل استازي او رهبران وټاکي او تر څنګ يې په ټولو ازاديو، قدرت او بشري حقونو کې د عامو خلکو د ځای پر ځای کولو جواز ولري، په دې صورت کې مسلمانان په خپل مذهب کې داسې کومه خبره او مطلب نه شي موندلی چې له ديموکراسي سره مغايرت ولري او داسې کوم کار کول يې په ګټه هم نه دی.

د غنوشي په څېر ګڼ نور مسلمان مشران هم د غرب تر اغېز لاندې وړاندې تللي او ديموکراسي يې په اوسنۍ نړۍ کې د اسلام د خاصو الزاماتو د تحقق مناسبه لاره ګڼلې ده، چې له بده مرغه دوی ټول له دغه ستر حقيقت څخه سترګې پټوي چې اسلام خپل پيروان د بنده په لاس د جوړو شوي، وضعي قوانينو له پيروي څخه منعه کوي او يوازې د هغه ستر اسماني او الهي قانون متابعت ته يې رابولي، چې د بشري عقل او نبوغ څخه خورا اوچت دی، خود بشر د معنوي او فزيکي جوړښت ټولې اړتياوې او ځانګړتياوې يې په پام کې نيولي دي.

په پای کې بايد دا حقيقت ومنو چې د افغانستان اسلامي امارت غربي او پردې نسخې نه مني، دا چې شاوخوا پنځه لسيزې په هېواد کې کورنۍ جګړې روانې وې، څرګند دليل يې د يوه سوچه اسلامي نظام حاکميت و، که خبره د ليبرال او غربي ديموکراسيو د نظريو د تطبيق امکان وي، نو دا کار به پخوا شوی وی او اوس به افغانستان ارام و، خو نه.

افغانستان يوازې د اسلامي شريعت د حاکميت په اساس د بشپړې سولې او ثبات خاوند ګرځي او د اسلامي امارت د قوت يو عمده ټکی هم د خلکو دغه معنوي غوښتنې ته درناوی دی او له يوې شمېر غرب مېشتو پرته نور ټول افغانان د ديموکراسۍ له معنوي خلاوو او عیبونو سره اشنا دي او نفرت ورڅخه لري.

«د او آی سي متنازعه غونډه؛ د پاکستان د لاسوهنې» د پالیسي دوام دی!

لیکوال: عبدالن صافی

په پاکستان کې د او آی سي غونډه د افغان ولس د حقونو، د بشخود د تعلیم او د انساني بحران په تناظر کې وړاندې کېږي، خو د دې غونډې اصلي موخې بل ځای پټې دي، پاکستان تل هغه کړې چې افغانستان تر خپل اغېز لاندې وساتي، خو کله چې د افغانستان اسلامي امارت د خپلې خپلواکۍ پالیسي خپله کړه، نو دا د پاکستان لپاره د منلو وړ نه وه.

د او آی سي غونډه هم د دې لړۍ یوه برخه ده، یوه سیاسي حربه چې موخه یې د افغانستان اسلامي امارت کمزوری کول او فشار پرې راوړل دي، خو پوښتنه دا ده چې پاکستان، چې په خپله د بشري حقونو، د بیان د آزادۍ او د تش په نوم دیموکراتیکو اصولو د نقض کولو لپاره مشهور دی، کم بل هېواد ته د درس ورکولو حق له کومه تر لاسه کړی دی؟

هغه پاکستان چې غواړي افغان ماشومانو او نجونو ته د تعلیم حق ورکړي، آیا په خپل هېواد کې یې د ماشومانو د تعلیم لپاره څه کړي دي؟ د پاکستان حکومتي شمېرې ښيي چې په دغه هېواد کې له ۲۶ میلیونو څخه زیات ماشومان له ښوونځیو او مدرسو بهر دي، چې په نړۍ کې د تعلیم څخه د بې برخو ماشومانو تر ټولو لوړه کچه ده.

دا حقیقت له هیڅ چا پټ نه دی چې د پاکستان دولت، په ځانګړې توګه پوځ، تل د افغانستان په چارو کې لاسوهنه کړې ده، هره افغانه اداره د خپلې خوښۍ سره سم چلول، کله د سرحدي لانجو راپورته کول، کله د سوداګرۍ لارې تړل او د افغانستان اقتصاد ته زیان رسول او کله د ترهګرۍ تورونه لګول چې د افغانستان ولس په نړیواله کچه بدنام کړي.

دا ټولې هغه حربې دي چې د پاکستان د افغاني پالیسي برخې وې، خو اوس وخت بدل شوی دی، افغانستان اوس د بهرني فشار منلو ته تیار نه دی او پاکستان باید دا ومني چې نورې خپلې زړې لوبې نشي ترسره کولای.

که پاکستان ته واقعاً د بشري حقونو او آزادۍ اندېښنه وي، نو باید په خپل هېواد کې روان ظلمونه ودروي، د پاکستان استېلشمنت او ترې لاندې حکومتونو تل د خپلې ناکامۍ پټولو لپاره بهرني موضوعات راپورته کړي دي، په افغانستان باندې نیوکه او فشار راوړل هم د دې سیاست یوه برخه ده، خو حقیقت دا دی چې په خپله پاکستان د سختو داخلي بحرانونو سره مخ دی.

په هېواد کې یې سیاسي بې ثباتي خپل اوج ته رسېدلې ده، په وروستیو کلونو کې د پاکستان په سیاست کې هر هغه څه وشول، چې ټولې نړۍ ولیدل، یو منتخب حکومت د پوځ د سیاستونو تر خوښۍ لاندې ختم شو، چې داسې سیاسي بحران یې رامنځته کړ چې ترننه روان دی، په ټاکنو کې ښکاره درغلی، په رسنیو بندیزونه او د قضایي نظام د خپلو موخو لپاره استعمال؛ دا هغه کامونه دي چې په پاکستان کې موجوده نمایشي دیموکراسي یې یوه ټوکه ګرځولې ده.

په بلوچستان کې د ریاستي ظلمونو تاریخ څو لسیزو ته رسېږي، زرګونه بلوڅ ځوانان په زوره بې درکه کړل شول، سلګونه مسخه شوې مړې په شاو سیمو کې وموندل شول او پاتې یې یا په زندانونو کې دي یا له هېواده تېښتې دي.

د پاکستان ریاست تل د بلوچستان ولس باغیان او تجزیه غوښتونکي ګڼلي او د هغوی حقونه یې تر پښو لاندې کړي دي، هغوی یې له تعلیم، کار او اساسي خدماتو بې برخې کړل، په بلوچستان کې جبري ورکونې او ماورای عدالت وژنې عادي ګرځېدلې دي، د پاکستان پوځ او استخباراتي ادارې هر هغه څوک په نښه کوي چې د ریاستي جبر پر وړاندې غږ پورته کړي.

په خیبر پښتونخوا کې هم حالات چندان مختلف نه دي، هلته خلک د ترهګرۍ ضد جګړې په نامه په نښه کړل شول، د پاکستان پوځ د عملیاتو په ترڅ کې بې ګناه ولس ته ډېر زیان ورساوه، ټول کلي یې وړان کړل، بې ګناه خلک یې د ترهګرو په نوم ووژل او چا چې د خپلو حقونو لپاره غږ پورته کړ، هغه یې غدار او د هېواد دښمن وباله.

پاکستان چې د نورو هېوادونو د بشري حقونو په اړه خبرې کوي، باید لومړی د خپل هېواد رسنیو ته وګوري، دلته خبریالان ښکاره توګه تېښتول کېږي، شکنجه کېږي او زیات وخت وژل کېږي، رسنۍ د پوځ تر بشپړ کنټرول لاندې دي او هر څوک چې د هغوی پر خلاف خبرې وکړي، هغه یا خاموشه کېږي یا

مجبورېږي چې له هېواده وتښتي.

د ۲۰۲۲ مېلادي کال لپاره د "هيومن رايټس واچ" راپور ښيي چې په پاکستان کې د بشري حقونو وضعیت ډېر خراب دی، د بيان آزادي، د اقليتونو حقونه، د ښځو حقونه او سياسي آزادۍ په دوامداره توګه کمېږي، پاکستان د هغو هېوادونو په ډله کې دی چې د بنسټيزو حقونو نقض پکې عام دی.

په ۲۰۲۴ مېلادي کال کې په پاکستان کې د بشري حقونو په اړه ډېرې ستونزې مخې ته راغلې دي، د "ورلډ جسټس پروجيکټ" د روا آف لاندېکس کې پاکستان په ۱۴۰ هېوادونو کې ۱۲۵م ځای لري، چې په بشري حقونو کې تيت ځای ښيي.

د پاکستان د بشري حقونو د وزارت د راپور له مخې، د ۲۰۲۱ څخه تر ۲۰۲۳ مېلادي پورې په پنجاب کې د ښځو پر وړاندې د تشدد، جنسي تېري او وژنو ۴،۲۷۶ پېښې ثبت شوې دي، چې دا د نورو صوبو په پرتله تر ټولو ډېره شمېره ده او دا يوازې د يوه ولايت وضعیت دی.

په دې حالاتو کې، هغو کسانو ته چې په او آی سي کانفرانس کې ګډون کوي، پکار ده چې دا درک کړي چې د افغانستان په چارو کې مداخله او د پاکستان د سياسي چلونو برخه جوړېدل غیر اخلاقي او زیان رسوونکي دي، که دا غونډه په رښتیا د بشري حقونو او د ښځو د تعلیم لپاره وي، نو لومړی باید په پاکستان کې روانې جبري ورکول، د پوځ ظلمونه او د بيان پر آزادۍ بندیزونه وڅېړل شي.

او آی سي باید د افغانستان په چارو کې د لاسوهنې پر ځای له دې هېواد سره د برابرې په بنیاد اړیکې جوړې کړي، د افغانستان اقتصاد، تعلیم او پرمختګ لپاره عملي ګامونه واخیستل شي، نه دا چې د پاکستان اجندا مخته یوسي، که او آی سي غواړي خپل وقار وساتي، نو باید د پاکستان له سياسي حربو ځان لرې وساتي او په واقعي ستونزو تمرکز وکړي.

«پاکستاني رژیم د افغانستان د پخوانۍ ادارې (جمهوريت)» پر نقش قدم!

ليکوال: مفتي ابو حارث د جامعه مخزن العلوم کراچۍ فاضل او متخصص

له حالاتو څخه خبر خلک په دې ښه پوهېږي، لکه څنګه چې په پاکستان کې د دوو سترو قوتونو (تحريک طالبان پاکستان او پوځي ادارو) تر منځ نظامي او عسکري جګړه اوس ته رسېدلې، په هم هغه اندازه ياد دواړه لوري د يو بل په وړاندې په رسنيز او تبليغاتي ډګر کې هم ښه فعال او سرګرم ليدل کېږي. که له يوې خوا د تي تي پي مجاهدين هره ورځ په لسګونو امنيتي کارکوونکي وژني، له بلې خوا امنيتي ادارې هم په ټول هېواد کې د تي تي پي پر ضد په پرلپسې توګه چاپې او عمليات کوي، مطلب دا چې اوس د پاکستان خاوره او په ځانګړې توګه خيبر پښتونخوا د جګړې په ډګر بدله شوې ده او روانو حالاتو د ۲۰۱۲ مېلادي کال څخه هم خورا ډېره انقلابي او ويرونکي ښه خپله کړې ده.

د هېواد سياسي او دفاعي وضعيت نږدې هغه کچې او حالت ته رسېدلی چې د اشرف غني ادارې (جمهوري دولت) پکې په وروستيو کې قرار درلود، د اشرف غني ادارې د زوال په وروستيو پړاوونو کې دوو کارونو ته ډېره پاملرنه وکړه او په ډېر مېړانه بې ترسره کړل، دا هغه لاملونه دي چې له امله يې هر حکومت او نظام له سقوط او ماتې سره مخ کېږي.

لومړی کار:

د اشرف غني ادارې لومړی کار دا وکړ چې په هر ځای کې به د دوی قوت کمزوری شو او د طالبانو سره د مقابلې توان به يې له لاسه ورکړ، نو په بې وزله خلکو به يې خپل زړونه خالي او زور ازموینه پيل کړه.

ږنډې بمبارۍ يې کولې، پر عامه ځايونو، بازارونو او جوماتونو به يې درون بریدونه کول، توپونه به يې په دومره لويه او بې درېغه کچه په کلیو او اباديو ور توغول چې آن پوره پوره کلي به يې په کنډوالو بدل کړل، ددې لپاره خلک په تکليف کړي او ويې وېروي، تر څو طالبانو ته په خپلو جوماتونو، خونو او مېنو کې د

اوسېدو اجازه ور نه کړي او له سيمې څخه په وتلو مجبور شي.

خو د افغانانو ديني ميراني او ملي غرور څخه قربان چې د دې ټولو وحشتونو او ظلمونو په زغملو سره يې بيا هم د طالبانو په وړاندې د حکومت هيڅ قسم ملاتړ و نه کړ.

د افغان ملت د صبر، زغم او قربانيو نتيجه نن ورځ ټولې نړۍ وليده چې نن په هم هغه افغانستان کې داسې امن، امان او ثبات قايم دی چې ټوله اروپا او آمريکا يې په خپل تېر څو سوه کلن تاريخ کې، يوه بېلگه نه شي وړاندې کولای.

پاکستاني دولت د اشرف غني په نقش قدم، په قبایلو باندې ټولو هغو ظلمونو او وحشتونو ته ملا تړلې چې د اشرف غني ادارې له افغانانو سره کول، د خیبر درې اړوند د "پير ميلې" په ډک بازار کې د درون په برید کې د سکول او مدرسې د ماشومانو په ګډون ګڼ دوکانداران په نښه شول.

په شمالي او جنوبي وزيرستان کې په دې ډول درون بریدونو کې ګڼ عامه ځایونه په نښه او د ماشومانو، سپين ږيرو او بشځو په شمول ګڼ شمېر عام بې ګناه خلک په ډېر وحشت او بربريت سره په شهادت ورسېدل، که چيرې د پاکستان خلک او په ځانګړې توګه د خېبر پښتونخوا ولسونه هم د پاکستان دولت د ظلمونو په وړاندې د افغانانو په شان استقامت وښيي، نو ډېر وخت به و نه لري چې په پاکستان کې هم د افغانستان په څېر امن، ثبات او اسلامي نظام رامنځ ته شي، ان شاء الله تعالی.

دويم کار:

د اشرف غني ادارې دوهم کار دا وکړ چې په دولتي کچه يې په رسنيو کې د طالبانو پر ضد زهر شيندل پيل کړل او د طالبانو د بدنامولو لپاره يې له ګڼو تکتيکونو څخه کار واخيست، لکه ويل به يې چې افغان طالبان د ISI له لورې روزل کېږي، د پاکستان ادارو د موخو لپاره افغانان وژني او دا جهاد نه؛ بلکې کاروبار دی او داسې نور.

نو آیا دې ته ورته تبليغاتو او پروپاګند دوی ته کومه ګټه وکړه؟ آیا د دوی فاسد ديموکراتيک او جمهوري نظام همداسې برقرار پاتې شو؟ آیا دغو تبليغاتو او درواغجن پروپاګند د طالبانو شهرت او مرال ته کوم زیان ورساوه؟ وګورئ نن ورځ پروپاګند کوونکي چيرې او طالبان چيرې دي، څوک د افغان ملت په ګټه او په

هېواد کې د رېښتینې سولې او امن ساتونکي ثابت شول؟

محترمو لوستونکو!

د پاکستانی ریاست غاصبو چارواکو او پوځي طبقې همدغه ناکامه پالیسي په دوامداره او مسلسل توګه خپله کړې او دا فکر کوي چې ګواکې موږ کوم لوی کار کړی او د بریالیتوب په لور روان یو، په دې اړه یو چا څه ښه ویلي دي:

بترسم که نه رسی بکعبه اے اعرابی

این راه که تو میروی بترکستان است

پاکستاني ریاست او د دوی رسمي او غیر رسمي اکاونټونو هم د اشرف غني ناکام سیاست او کرنلاره خپله کړې ده، له دغو پروپاګندونو څخه یو پروپاګند هغه دی چې دوی پکې کوښښ کوي، ترڅو د تحریک طالبان پاکستان د مشر، مفتي نور ولي محسود ابو منصور عاصم صاحب یو رغیز پیغام د ثبوت په توګه وړاندې او دا تاثر خپور کړي، چې ګواکې د تحریک طالبان پاکستان قیادت او مشرتابه په افغانستان کې دی او له هماغه ځایه خپلو مسؤلینو او مجاهدينو ته لارښوونه کوي.

"هغه تشکیلات (مجاهدين) چې اوس په محاذونو او سنګرونو کې موجود دي، باید استقامت وښيي او خپلو مرکزونو او کورونو ته د بهرته ستنېدو زحمت ونه کړي"

څو ورځې کېږي چې پاکستانی رسنۍ په دغه وره خبره باندې شخوند وهي او وایي چې وګورئ؛ د تحریک طالبان پاکستان مشرتابه او قیادت له افغانستانه خپلو جنکیالیو ته لارښوونه کوي، چې له محاذونو څخه افغانستان ته مه راځئ. له عقلي دلایلو او سیاسي بصیرت څخه بهې برخې او د نړۍ د لومړي نمبر استخباراتو د لرلو دعوه کوونکي، په دې نه پوهېږي چې د تحریک طالبان پاکستان رهبري چیرې ده.

اې له عقل څخه خالي سیاستوالو!

د تحریک طالبان پاکستان ویاند محمد خراساني څو څو ځله اعلان کړی چې که څوک وغواړي چې زموږ له مشرتابه سره وګوري او دا تایید کړي چې د تحریک طالبان پاکستان مشرتابه چیرته دی، نو موږ حاضر یو ترڅو زموږ ترواک لاندې سیمو کې بهې طرفه ژورنالیستانو ته بلنه ورکړو چې د زموږ له مشرتابه سره

وګوري او مرکه ورسره وکړي.

خود څو میاشتو په تېرېدو سره بیا هم د ټي ټي پي په دې غوښتنه خاموشي اختيار شوې ده، چې دا د دې خبرې ښکاره دليل دی چې که چیرې دولتي اشغالګر ځواکونه چاته د ټي ټي پي تر کنټرول لاندې سیمو کې د ټي ټي پي له قیادت او مسئولینو سره د لیدلو او مرګو اجازه ورکړي، نو حقایق به را برسېره او د پاکستانی دولت د ټولو تبلیغاتو او پروپاګند حقیقت به ښکاره شي.

نو اوس تاسې خپله ووايست چې د دې حقیقت له څرګندېدو وروسته به د افغانستان پر اسلامي امارت لګېدلي تورونه څنګه دوام وکړي او د امریکا ملګرتیا به څنګه ثباته او برقراره پاتې شي؟

د امنیتي ادارو د جنګي وسایلو، افرادو او عملیاتو په پرتله د ټي ټي پي تناسب ډېر کم دی، خو له دې سره سره د ټي ټي پي مورال ورځ په ورځ قوي کېږي او د پاکستان دولت له وېرې او خوف سره مخ دی، د ټي ټي پي ملاتړ په هیواد کې مخ په ډېرېدو دی، او د پوځ څخه د نفرت رېښه لا په اوږدېدو ده.

له ولسونو سره د تحریک طالبان پاکستان د نرمۍ، د علماوو د لارښوونې، له سیاسي خلکو سره د اخلاقي چلند له امله له ولسونو سره د اعتماد اړیکې مخ په قوي کېدو او د استحکام په لوړې روانې دي، په داسې حال کې چې د پوځ بد معاشي، وحشتونو، د ذخیرو غصبول، په زوره یرغمل کول، په جبري توګه د خلکو تېستول او ورکول، په کورونو او بازارونو ړندې بمبارۍ، د امریکا او غربي ځواکونو غلامی، بې حیايي او ناوړه چلند له امله پوځي ادارې او امنیتي ارګانونه د ولس په سترګو کې خورا ذلیل او سپک ښکاري.

دولتي ادارې باید د بې اساسه تبلیغاتو پر ځای له عقل څخه کار واخلي، دا چې اوس تحریک طالبان پاکستان په یوه نه ماتېدونکې ځواک بدل شوی، د دولت دا ډول بې بنسټه ادعاوې د تحریک طالبان پاکستان د لا ثبات لامل ګرځي، همداراز د افغانستان د اسلامي امارت اړوند بې بنسټه او غیر شرعي څرګندونې یواځې او یواځې د امریکا اجنډا ده، چې د پاکستان خلکو ته په هېڅ صورت د منلو وړ نه ده.

«پاکستان دې د افغانانو له تاريخه عبرت واخلي»

ليکوال: ابو هاجر الکردي

د پاکستان پوځ وروستي بریدونه او د پکتیکا ولایت د برمیل ولسوالۍ د ولسي خلکو د کورونو بمبارۍ؛ په حقیقت کې د افغانستان د ځمکنۍ بشپړتیا پر خلاف ښکاره سرغړونه او تېری کښل کېږي، دا برید چې پکې څو ماشومان په شهادت رسېدلي؛ د پاکستان پوځ ظالمانه او بې رحمه څېره ښکاره کوي. د افغانستان د اسلامي امارت دفاع وزارت هم د دې جنایت په غبرګون کې، د پاکستان حکومت ته خبرداری ورکړې او دا برید یې د هېواد او پولو ښکاره تېری ګڼلی دی.

د پاکستان رژیم تل د افغانستان د ناامنی په هڅه کې دی او په خپلو اعمالو سره غواړي د افغانانو حیثیت زیانمن کړي او پر هغوی تېری وکړي.

په دې برخه کې څو ټکو ته باید یادونه وشي:

❶ که د پاکستان دولت خپله داسې تاریخ نه لري چې د افغانانو پېژندنه ترې وکړي، نو د خپلو بادارانو لکه انګرېزانو تاریخ دې ولولي او ودې کوري چې د افغانانو عزم او ارادو د لویې برتانیا د امپراتورۍ سره څه وکړل او څنګه یې هغوی له خپلې خاورې په شرمناکه توګه وشلل؟

❷ که د سلوکلونو د تاریخ د مطالعې توان نه لري، نو لږ تر لږه دې د څلورو لسيزو مخکینۍ تاریخ وڅېړي، چې د افغانستان د ملت ایمان او استقامت د ختیځ امپراتورۍ (شوروي) پر وړاندې څنګه و او افغانو شازلمو روسانو ته کوم درس ورکړ او د تاریخ په پاڼو کې په څه ډول ثبت شوی دی؟

❸ که د څلوېښت کلونو تاریخ د مطالعې توان هم نه لري، نو د تېرو شلو کلونو قضیې دي وڅېړي چې د فاتحینو د خاورې زمریان څنګه د ناټو د یرغل پر وړاندې ودرېدل او د اوسنیو متجاوزینو پوزې یې څنګه په خاورو مالا مال کړې؟ که د تاریخ د څېړلو توان هم نه لري، نو د ویلو ده چې د دې خاورې زمریان به یو بل درس د تاریخ پاڼو ته وسپاري، څو راتلونکي نسلونه یې د پاکستان واکمنانو لپاره د عبرت په توګه ثبت کړي، افغان ملت په مېړانه او پایښت پېژندل کېږي، او پاکستان حکومت ته پکار دي چې د افغانانو د قهر راپارولو څخه ډډه وکړي.

«د او آی سي متناقض دریځ؛ د ملالې ملاتړ، د افغان بنځو حقوقو» ته اندېښنه خود فلسطين پر حال چوپتيا

ليکوال: اهرام خان

د ۱۹۶۹ مېادي کال د اګست په ۲۱ نېټه يوه آسټراليایي عيسايي ډينس مايکل په يروشلم کې د مسجد الاقصى ۸۰۰ کلن منبر ته اور واچوه، چې په پايله کې د مسجد الاقصى چټ هم وسوځېد، د دې پېښې وروسته په ټوله اسلامي نړۍ کې اندېښنه خپره شوه، هغه وخت د فلسطين مشر مفتي امين الحسيني سخت احتجاج وکړ او ټولې اسلامي نړۍ ته يې بلنه ورکړه چې د دې پېښې اړوند يوقاطع دریځ ونيسي.

د فلسطين د مشر مفتي د بلنې په ځواب کې سعودي عربستان او مراکش رامخکې شول، چې د دوی د هڅو په پايله کې په مراکش ښار رباط کې د اسلامي نړۍ مشران راټول شول، په ۱۹۶۹ کال کې د سپټمبر په ۲۵ نېټه د اسلامي سرپرستۍ کنفرانس رسمي بنسټ کېښودل شو، شپږ مياشتې وروسته، سعودي عربستان يو ځل بيا رامخکې شو او د اسلامي هېوادونو د ټولو خارجه وزيرانو لومړی کنفرانس په جده کې جوړ شو، په ۱۹۷۲ کال کې او آی سي ته رسمي بڼه ورکړل شوه او پرېکړه وشوه چې د خارجه وزيرانو غونډه به هر کال کېږي او سربراهي غونډه به هر درې کاله وروسته وي.

د او آی سي په منشور کې ويل شوي چې د دی تنظيم کار د اسلامي اقتصادي ارزښتونو ساتنه، د يووالي پراختيا، د ټولنيزو، اقتصادي، کلتوري، ساينسي او سياسي برخو کې همکاري پراخول، نړيوال امن او سوله ټينګول او د نوې زده کړې، په ځانګړې توګه د ساينس او ټکنالوجۍ پرمخ وړل دي.

خو بدبختانه، تنظيم د اسلام او مسلمانانو د حقونو لپاره هېڅ د پام وړ اقدامات نه دي کړي او د دوی ټوله کارکردګي تر يو څو غونډو محدوده ده، د فلسطين او مسجد الاقصى پر وړاندې د يو اقدام په غبرګون کې رامنځته شوی تنظيم اوس د فلسطين په اړه روان ظلمونه نه ويني او نه يې د نسل وژنې په اړه څه وايي او نه يې په خلاف د کوم اقدام کولو جرئت لري، خو متاسفانه د اسلام او مسلمانانو ترمنځ د

تفرقه جوړولو لپاره، اوس دې تنظيم ته په اسلامي هيوادونو كې د مداخلت لپاره كار اخيستل كيږي.

د دې تنظيم د بې پروايۍ او ضعيف رول يوه نېنه دا ده چې اوس د ملالې يوسفزۍ غوندې متنازع كردار ته د دې پليټ فارم د استعمالولو اجازه وركول كيږي چې ښكاره د اسلام ضد څرگندونې كوي، په پاكستان كې د دې تنظيم په كنفرانس كې برخه اخيستونكې ملاله يوسفزۍ يوه داسې څوك ده چې خپل شهرت يې د لوېديځو رسنيو له لارې ترلاسه كړی، هغې مخكې په اسلام او اسلامي ارزښتونو ضد داسې څرگندونې كړي دي چې نه يوازې مسلمانان بلكې هېڅ غير مسلم هم داسې خبرې نه كوي، پرته له دې چې څو ځله فكر وكړي.

د هغې كردار او څرگندونې جوتوي چې ملاله يوازې د لوېديځ د اجندا ملاتړ كوونكې نه ده، بلكې د اسلام او مسلمانانو په وړاندې د نړيوالو سازشونو برخه هم ده، د هغې اړيكې د لوېديځو بنسټونو او قدرتونو سره د هغې تفكر نور مشكوكه كوي او د هغې اسلام ضد څرگندونې د هغې د موقف حقيقت روښانه كوي.

ملاله يوسفزۍ يو ځل حجاب او برقعې ته "د جاهليت د زمانې" نېنه ويلې وه، چې دا يوه ډير توهين اميزه خبره ده، په اسلامي ټولنه كې حجاب د عزت او حياء نېنه ګڼل كېږي، خود ملالې دا څرگندونې نه يوازې د اسلامي ارزښتونو توهين دی، بلكې د مسلمانو ښځو عزت ته هم سپكاوی دی؛ سربېره پر دې، ملالې د ډيري په اړه ويلې و چې دا د "فرعون" ده، نعوذ بالله؛ چې دا يو بل جدي توهين دی.

ډيره په اسلام كې سنت ده، حتي د وجوب خبره يې هم شته او د نارينه و لپاره د عزت نېنه ده، خود ملالې دا څرگندونې ښيي چې هغه اسلامي تعليمات د يو پخواني او غير پرمختللي تصور په توګه ګوري چې په حقيقت كې د هغې د لوېديځي او لويديلي فكر څرګندونه كوي.

د ملالې د لوېديځ اجندا د دې څرګندويي كوي چې هغه د اسلام رښتينو اصولو او مسلمانانو د كاميابۍ لپاره نه، بلكې د لوېديځ د ګټو استازيتوب كوي، د هغې كتاب "زه ملاله يم" د اسلام پر وړاندې مخالفت او توهين اميزه عبارتونو نه ډك دی، د بي بي سي په څېر ادارو سره د هغې نژدې اړيكې او هغه څرګندونې چې د اسلامي تعليماتو بډامونه كوي، ټولې دا ښيي چې ملاله يوه داسې شخصيت ده

چې د مسلمانانو د مسایلو پر ځای د هغوی ضد د لوېدیځ پروپیګنده خپروي. د افغانستان ښځو د حقونو په اړه د هغې څرګندونې هم پوښتنې راپورته کوي، که ملالې په حقیقت کې د افغان ښځو حالت ته اندېښنه لرلای؛ نو هغې باید د اسلامي ارزښتونو او افغان کلتور درناوی کړی وای، چې هغه ترې په بشپړه توګه نا خبره ده.

د لوېدیځې نړۍ له خوا د افغان ښځو د "لوبو" په توګه وړاندې کول او بیا ملاله د هغوی د حقونو دفاع کونکې بلل، د افغان ښځو توهین دی، دا ټول د لوېدیځ اجنډا برخه ښکاري چې هدف یې د اسلامي کلتور او ارزښتونو محوه کول دي. د ملاله یوسفزۍ په اړه دا هم څرګنده ده چې هغې د شهرت ترلاسه کولو نه وړاندې د CIA د ایجنټانو سره خفیه لیدنې کولې، چې عکسونه یې هم خپاره شوي، چې ددې لیدنو موخه د مسلمانانو او اسلام بدنامول و.

د او آی سي په غیر پلیټ فارم کې د ملالې یوسفزۍ ګډون د مسلمانانو د ګټو او د اسلامي نړۍ لپاره یو د نه منلو عمل دی، او آی سي باید داسې چا ته په خپلو غونډو کې بلنه ور نه کړي چې د اسلام د بنسټیزو اصولو او ارزښتونو توهین کوي، د هغې ملاتړ او پروپیګنده د اسلام د رښتینو حقیقتونو نړۍ ته د وړاندې وړاندې کولو پر ځای؛ د لوېدیځ د ګټو پراختیا ده.

د ملالې یوسفزۍ حقیقت دا دی چې هغه د اسلام د توهین یوه لوېدیځه ګواښ ده، چې مسلمانانو لپاره هیڅ ګټه نه لري، د او آی سي دوه ګونۍ معیار د هغوی سیاسي منافقت او د مسلمانانو د حقونو لپاره د هغوی ضعیف کردار څرګندوي.

تر هغه چې او آی سي په خپل موقف کې تسلسل او همغږي نه راوړي او د فلسطین په ګډون نورو مسایلو کې هم هغسې څرګندوی او غښتلی غبرګون نه ښکاره کوي لکه څنګه چې یې د نورو اسلامي هیوادونو په داخلي چارو کې د مداخلې لپاره کوي، نو تر هغې پورې به ددې تنظیم د نړیوالې کچې اغیزه ونه منل شي.

او آی سي باید یوازې په افغانستان کې نه؛ بلکې په فلسطین کې هم د ښځو د حقونو د خوندي کولو لپاره مؤثره او یو شان پالیسي غوره کړي، تر څو د اسلامي نړۍ په وړاندې د هغوی صداقت او اهمیت ثابت پاتې شي.

«ایا د الحاج خليل الرحمن حقاني تقبله الله شهادت، د نظام د ضعف او د دښمن د قوت په معنی ده؟»

لیکوال الله نور امیري

دا چې تر لمر روښانه او واضحه ده، چې د جمهوریت له سقوط سره سم، د افغانستان اسلامي امارت د هېواد پر ټولو ښارونو، کلیو، دښتو، غرونو او رغونو د خپلي مبارکې سلطې سپین د امن غادر خپور کړ او د هېواد د ټولو پر ګڼو ترمنځ یې د یووالي، اتحاد او اسلامي اخوت فضا رامنځته کړه، د هېواد په ګوت، ګوت کې ولسونو په ډېرو خوشحالیو سره د نړیوالو ښکېلاکرو د ځپلو، ماتې او زوال صحنې ولمانځلې.

له خپل منځ څخه راټوکېدلو شازلمیانو ته یې د هېواد د آبادۍ، پرمختګ او بیا رغونې هیلې او امیدونه وسپارل، د جهاد او سنګرونو اتلانو پرته له کوم څنډ او دمې اخیستلو په ټول هېواد کې تر سپین کلیمه داره توغ لاندې د یو سوچه شرعي نظام د حاکمیت اعلان وکړ، داسې نظام چې د اسلامي خلافت له سقوط څخه وروسته یې د نړیوال کفرې استکبار په منځ کې چا فکر هم نشو کولای.

خو د څه وخت په تېرېدلو سره ټول ملکي وزارتونه منظم او په نورمال شکل یې خپل ورځني کارونه او خدمات پیل کړل او همدا شان په نظامي برخه کې د تربیه شوي اسلامي پوځ، استخباراتو او پولیسو د جوړښت پر بهیر په چټکتیا سره کار پیل شو، خواوس دا دی درې کاله تېر شوي او هېواد مو د منظم روزل شوي پوځ، استخباراتو او پولیسو څخه برخمن دی، چې په توسط یې د هېواد سرحدونه، ښارونه، کلي او بانډونه په امن او امان دي.

هیڅ څوک د دې جرأت نه لري چې د حاکم نظام پر وړاندې په ښکاره ډول بغاوت وکړي او شته امن وننګوي، بس همدا د نظام د قوت او بریا لوی راز دی، اما هدفې پېښې د دښمن د قوت او پیاوړتیا په معنی نه دي، ځکه چې هدفې وژنې دا د نړۍ په تر ټولو پرمختللو هېوادونو لکه: امریکا، روسیه، چاپان او نورو کې هم وخت، پروخت را منځ ته کېږي او د نظام لوی، لوی مسؤلین هدف ګرزوي.

په داسې حال کې چې یاد هېوادونه په لکونو روزل شوی پوځ لري او داسې تربیه شوی استخباراتي قوت، وسایل او مراکز لري چې د هر کال په تېریدلو سره د خپل ټول هېواد نیمه بودیجه ورباندې مصرفوي او یاد هغه هېوادونه دي چې له سلگونو کلونو راهیسې یې په خپلو ښارونو کې د جنګ غرګ هم نده لېدلې.

نو ایا دا په دې معنی چې یاد هېوادونه ضعیف او د ځان دفاع نشي کولای؟ یا هم د افغانستان اسلامي امارت چې د ټول غرب استکبار یې له خاورو سره خاوري کړ اوس د بې ایمان او اجیر داعشي په مقابل کې پاتې راغلی دی؟!

نه، نه داسې نه ده.

د دې هرڅه ځواب دادی:

هر هغه دښمن چې ښکاره نه وي، د جنګ او مقاومت کرښې او مراکز یې معلوم نه وي، د جنګیالیو او تجهیزاتو اندازه یې حدالامکانه روښانه نه وي، د یو ځای د نیولو او فتحه کولو اراده او عمل یې موجود نه وي او د یو هدف د ترسره کولو څخه وروسته د ځان ساتنې په موخه خوندي ځای و نه لري، نو دې ته فقط یو بې غیرته او بزدلانه دښمن ویلای شو، تر خپله توانه یې باید مخنیوی وشي، اما داسې بزدلانه کرنې هیڅ وخت، نه د نظام پیاوړتیا ننګولای شي او نه یې هم د سپیڅلو اهدافو د ترلاسه کولو په لار کې د ځنډ او خنډ سبب جوړېدلای شي.

نو په همدې اساس نړۍ او کاونډي هېوادونو ته پکار ده، چې د امریکا او د هغوی د متحدینو له شرمونکې شکست څخه درس او عبرت واخلي او نور دې په افغانستان کې د خپلو نامشروع استخباراتي اهدافو د تعقیبولو په مټ په نړۍ کې د یو لامله محکم اسلامي نظام د تضعیف کولو خوبونه نه ویني.

«د افغانستان اسلامي امارت خپلواک بهرنی سیاست» د نوي پيل نښه

ليکوال: عبدالن صافي

د افغانستان د بهرنیو چارو د وزیر د هند د بهرنیو چارو له سکرتر وکرم مسري سره وروستی لېدنه د پاکستاني استخباراتي ادارو سره د تړلو ټولنیزو رسنیو له سختو منفي تبلیغاتو سره مخ شوې ده.

دا غبرگون د هغه سیاست ښکارندويي کوي چې د افغانستان په کورنیو چارو کې د بې ځايه لاسوهنې پر بنسټ ولاړ و او دا لاسوهنه د دواړو هېوادونو ترمنځ د بې باورۍ لامل شوې ده. د پاکستان دودیزه افغانه تګلاره، چې د ستراتیژیک عمق او د خپلې خوښې د حکومت پر مسلط کولو متمرکزه وه، اوس په بشپړ ډول ناکامه شوې ده.

بلخوا، د افغانستان اسلامي امارت خپلواک بهرنی سیاست خپل کړی، او هڅه کوي له ټولو سیمه ییزو قدرتونو سره متوازنې اړیکې رامنځته کړي.

پاکستان په تېرو دوو لسیزو کې د افغانستان په چارو کې د مداخلې هغه ډول سیاست مخته وړی، چې نه یوازې افغانستان ته، بلکې پاکستان ته یې هم تاوان رسولی دی، د طالبانو له واک ته د رسېدو وروسته، اسلام آباد تمه لرله چې کابل به د دوی تر سیوري لاندې پاتې شي، خو د طالبانو حکومت ملي خپلواکۍ ته لومړیتوب ورکړ.

پاکستان څو ځله هڅه وکړه چې افغانستان تر فشار لاندې راولي، چې پکې د سرحدي محدودیتونو، د دیپلوماتیکو بیانونو او تازه هوايي بریدونو ته اشاره کېدای شي، خو نتیجه یې برعکس وه، په افغانستان کې د پاکستان ضد احساسات د پخوا په پرتله لا زیات شول او طالبانو روښانه کړه چې دوی به د هېڅ ډول فشار تر اغېز لاندې نه راځي، بلکې د هېواد ملي ګټو ته په ګټو به پرېکړې کوي.

د پاکستان دا سیاست دومره ناسم ثابت شوی چې افغانستان ته د مداخلې له امله یې په نړیواله سطحه ځان نور هم منزوي کړ، وروستي هوايي بریدونه یې لویه بېلګه ده. چې نه یوازې د نړیوالو قوانینو خلاف دي، بلکې د دواړو هېوادونو ترمنځ د اړیکو د لا خرابېدو سبب شوي دي، دا خو یې لا پیل دی خو که اسلام آباد خپله

پالیسي بیا و نه ارزوي، نو په راتلونکي کې به له لا زیاتو دیپلوماتیکو ننګونو سره مخ شي.

د افغانستان اسلامي امارت بهرنی سیاست اوس یو آزاد او متوازن مسیر نیولی دی، طالبانو روښانه کړې چې دوی به یوازې پر یوه هېواد تکیه نه کوي، بلکې له ټولو ګاونډیو هېوادونو سره به د مساوي دریځ پر بنسټ اړیکې ساتي.

د هند د بهرنیو چارو د سکرتر سره د افغانستان د بهرنیو چارو د وزیر لېدنه د همدې سیاست یوه برخه ده. طالبانو اوس له هند سره د عملي اړیکو د ساتلو پر پکړه کړې، ځکه چې افغانستان ته د اقتصادي، سوداګریزو او دیپلوماتیکو همکاريو اړتیا ده، هند د سیمې یو مهم قدرت دی او په افغانستان کې یې د پرمختیايي پروژو لپاره همکاري کړې.

د افغانستان اسلامي امارت په دې پوهیږي چې یوازې له یوه هېواد سره اړیکې محدودې کول هوښیارتیا نه ده، بلکې د ټولو قدرتونو سره ښې دیپلوماتیکې اړیکې ساتل د اوږدمهاله ثبات ضمانت کوي.

طالبانو همدا تګلاره د منځنۍ آسیا له هېوادونو، ایران، چین او روسیې سره هم تعقیب کړې ده، له ازبکستان او ترکمنستان سره سوداګریزې اړیکې پراخې شوي، له ایران او چین سره اقتصادي همکاري زیاته شوې، چې دا ټول د دې ثبوت دی چې افغانستان اوس له نړیوالې انزوا څخه راوړي او د یوه خپلواک دولت په توګه خپل دریځ ټینګوي.

پاکستان تل هڅه کړې چې افغانستان د یو تابع هېواد په توګه وګوري، خود افغانستان اسلامي امارت روښانه کړې چې د خپلواکۍ په معامله کې هېڅ ډول معامله نه کوي، وروستي هوايي بریدونه د پاکستان او افغانستان ترمنځ د بې باوري فضا نوره هم ژوره کړې او که دا وضعیت دوام ومومي، نو د دواړو هېوادونو اړیکې به لا ډېرې کړکېچنې شي.

پاکستان باید دا درک کړي چې له افغانستان سره ملګرتیا یوازې د برابرۍ او متقابل احترام پر بنسټ ممکنه ده، که اسلام آباد پر خپلې زړې پالیسي ټینګ پاتې شي، نو دا به نه یوازې له افغانستان، بلکې له نورو سیمه ییزو قدرتونو سره هم د منزوي کېدو سبب شي، د طالبانو پالیسي واضحه ده، چې دوی له هر هېواد سره د برابرۍ پر اساس اړیکې غواړي، او که پاکستان هم دا اصل ومني، نو د دواړو هېوادونو ترمنځ اړیکې ښې کیدای شي.

«افغانستان د بشپړې سولې او آرامۍ ټاټوبی!»

لیکوال: جنید زاهد

نړۍ والو په خپلو ذهنونو کې دا باور ځای پر ځای کړی چې افغانستان د جګړو او کړکېچونو ځای دی، موږ باید نړۍ ته وښايو چې افغانستان اوس د یوه پیاوړي او باثباته نظام تر سیوري لاندې؛ د سوله ییز ژوند لپاره خوندي ځای دی.

نړۍ کوشش کړی چې دا سیمه د جګړو او تباہیو ځای وښيي او خلک یې دې ته قانع کړي وو چې افغانستان د امن لپاره مناسب ځای نه دی.

خو رښتیا د دې رسم شوي تصویر خلاف دي؛ افغانستان د آرام او مهمان نوازو خلکو خاوره ده او اوس د اسلامي نظام د راتګ سره یو خوندي ځای دی.

داعش او د سیمې، نړۍ استخباراتي سازمانونه؛ چې وخت نا وخت په دې خاوره کې شخړې راپاروي، د دې سیمې د بشپړ امنیت د خرابولو، د دې چاپیریال د غیر ژوندي کولو، د دې خاورې د نورمال حالت له منځه وړلو، د جګړې او وینو بادولو او دلته د بیا حاکمیت توان نه لري.

هغه کسان چې د دې خاورې د نا امنه کولو فکر کوي، ښکاره ده چې د خپلو سرونو سره لوبې کوي، ځکه چې دا نظام او ددې نظام ځواکونه آرام نه کيني او هیڅکله به اجازه ورنه کړي، چې څوک د دې واحد سیاسي جوړښت د خرابولو لپاره کار وکړي.

په افغانستان کې حاکم امنیت دومره د ستاینې وړ دی، چې د غربي مشرانو له خوا هم دا واقعیت منل شوی دی، حقیقت دا دی چې د اسلامي نظام د راتګ سره افغانستان د سیمې د تر ټولو خوندي هیوادونو په لست کې راځي.

په افغانستان کې امنیت داسې دی، چې په زیاتو هېوادونو کې نه موندل کېږي، هر وګړی او ښاروند په بشپړه آرامۍ سره شپه و ورځ سبا کوي، ورځ ارامه په خپل کار او ژوند کې تېروي، د افغانستان امنیت دا ځانګړتیا لري چې د هر قوم او نسل لپاره دی.

دې خاورې ته سیلانیان چې دلته د لیدو لپاره راځي، په پیل کې د ډاډ نشتوالی

لري، خو وروسته له څو ورځو د دې بڼګلا، امنیت او طبیعي روڼتیا څخه بېلېدل ورته ستونزمن کېږي.

دا ادعا بې بنسټه نه ده؛ بلکه تاسو کولی شئ دې هېواد ته د سیلانیانو د مجازي پانو او لیکلي راپورونو څېړنه او کتنه وکړئ، تاسو به وګورئ، چې څومره یې د حاکم نظام او امنیت ستاینه کړې او څومره یې د دې عام امنیت تعریف کړی.

افغانستان، د اوږدو جګړو، قربانیو او هڅو وروسته، د بشپړې سولې، امنیت او اسلامي حاکمیت پر لور ګامونه اخلي. د اسلامي امارت تر قیادت لاندې هیواد د خارجي اشغال، داخلي فتنو او جرمي ډلو له شره خلاص شوی، او اوس خلک په ازاد فضا کې د امن، تعلیم، دیني ارزښتونو او اقتصادي پرمختګ لپاره کار کوي. دا یو نوی پیل دی، چېرته چې اسلامي عدالت، شفافیت، وروړولي او خپلواکي د ټول ملت خوب ته تعبیر ورکوي.

پنځم فصل بېلابېلې ليکنې

«پاکستان پېښور او خېرمه سیمو کې د داعشیانو د روزنیزو مراکزو په شتون اعتراف وکړ»

لیکنه: المرصاد اداره

د افغانستان د اسلامي امارت مسئولینو، د المرصاد د مکررو راپورونو په تائید سره، ویلي و چې د خراسان خوارچ په پاکستان کې روزنیز مرکزونه لري، هلته خپلو جنکیالیو ته روزنه ورکوي او بیا یې د افغانستان ترڅنګ د سیمې نورو هیوادونو ته لېږي.

تازه د پاکستانی پوځ له تبلیغاتي دستګاه سره یوې تړلې رسنۍ د ترهګرۍ ضد ادارې د سرچینو له قوله تایید کړې چې داعشیان په پېښور ښار او ورڅېرمه سیمو کې د ځانمرګو روزنیز کمپونه لري او خپل جنکیالي پکې روزي.

د خیبر کرونیکلز په نوم رسنۍ په خپل راپور کې زیاته کړې چې په همدې روزنیزو کمپونو کې یو شمېر تربیه شویو داعشیانو ته پلان سپارل شوی چې پر پاکستانی سیاستوالو او اهدافو باندې بریدونو ترسره کړي. (المرصاد په تېره اکتوبر میاشت کې خبر ورکړی و چې داعشیان په پاکستان کې د مطرحو دیني او سیاسي څېرو او هغو کسانو د ترور پلان لري چې د پاکستانی رژیم مخالف دي).

خیبر کرونیکلز دا څرګندونې په هغه راپور کې کړې چې په پېښور کې د درو داعشیانو د نیول کېدو په هکله یې نشر کړی دی.

دا رسنیز ادرس د پاکستانی پوځ او امنیتي ادارو له مطبوعاتې څانګې ISPR سره نږدې تړاو لري او مالي ملاتړ یې هم د همدې ادارې لخوا کیږي. لکه له نومه چې یې څرګنده ده، د دې رسنیز ادرس زیات تمرکز د خیبر پښتونخوا او قبایلو پر سیاسي او امنیتي وضعیت دی او، د ISPR له ملاتړه د برخمنو نورو ادرسونو په څېر، د خپلې ویب پاڼې ترڅنګ د سوشل میډیا پر اکاونټونو یوازې د پوځ دریځونو ته په غیرمستقیم ډول پوښښ ورکوي او نور کوم نشریات نه لري.

«داعشي خوارچ په راتولو شويو پيسو کې د خپلو مسئولينو» فساد اندېښمن کړي دي

ليکنه: المرصاد اداره

د روانې رجب مياشتې په اتمه نېټه داعشيانو په بېلابېلو ژبو پوسترونه خپاره کړل چې په هغو کې يې خپلو همفکره خلکو ته لارښوونه کړې وه چې مالي مرستې د خوارجو لخوا معرفي شويو مسئولينو ته وسپاري.

دا پوسترونه د البصائر په نوم يوې غيرمعروفې نشراتي مؤسسې جوړ کړي او وروسته د داعشيانو د فرسان الترجمة گروپ د فرانسوي او انگليسي ترڅنګ ټولو هغو ژبو ته ژباړلي چې داعشي خوارچ رسمي او غيررسمي تبليغات ورباندې کوي.

په يادو پوسترونو کې ويل شوي چې له خوارجو سره مرسته کول پر ټولو مسلمانانو فرض دي، "خو په خواشينۍ سره بايد ووايو چې د الله په لار کې د مجاهدينو، بنديانو، يتيمانو او کونډو په نوم د راتولو شويو پيسو يوه لويه برخه مستحقو کسانو ته نه رسېږي".

داعشيانو په دې پوسترونو کې گواښ کړی چې څوک چې کومکونه راتولوي او "خودسرانه يې وبشي ډېر ژر به ورسره حساب وشي او پر وړاندې به يې لازم اقدامات ترسره شي".

د جهاد په نوم پيسې راتولول او بيا يې په شخصي اغراضو مصرفول د داعش د مالي مسئولينو ترمنځ عامه خبره ده، خو له اوسنيو گواښونو ښکاري چې د داعشيانو په مالي اداره کې دې فساد نور هم سرايت کړی دی. د ۲۰۲۲ز کال په مارچ مياشت کې داعشيانو ويلي و چې د آفاق په نوم د خوارجو د سايبري امنيت په برخه کې د يوې فعالې مطبوعاتي مؤسسې چلوونکو د داعشيانو په نوم راتولې کړې پيسې په خپلو شخصي چارو لگولې او خپل شرکت يې ورباندې جوړ کړی و.

په عراق، سوريه، افغانستان او نورو ځايونو کې تر سختو ماتو خوړلو وروسته د داعشي خوارجو مالي ستونزې زياتې شوې دي او دا پوسترونه خپرول يې هم په منظم ډول له خلکو د پيسو راتولو د هغو يوه برخه ده.

داعشيانو د خپل واک په شپو ورځو کې د اقتصادي تجربې تر نامه لاندې يوه پروسه

پیل کړې وه چې له مخې به یې د خوارجو هر ولایت مرکز ته د نیول شویو مالونو ۲۵٪ برخه لېږله، مرکزي تنظیم به بیا دا پیسې د خپل ځان او نورو څانګو د تمویل لپاره کارولې. خو په زیاتو سیمو کې تر ماتې خورلو وروسته، دا پروسه ناکامه شوه او اوس د داعشیانو د تمویل غټه سرچینه هغه پیسې دي چې له خپلو ملاتړو یې په سوال او له عامو مسلمانانو یې په زور راټولوي.

داعشي خوارج د راټولو شوو زکات، غنیمت او بهرنیو مرستو له پیسو څخه د خپلو مسؤلینو د شخصي استفادې له امله د سختو داخلي فسادونو او اختلافاتو سره مخ دي. د "اریکسون لیک" او نیویارک ټایمز راپورونه ښيي چې د دې ډلې مشران د خلکو له مالیو ناوړه استفاده کوي. دا وضعیت د هغوی په لیکو کې بې باوري، اختلاف او کمزوري راوستې، چې د دوی د زوال یو ښکاره لامل ګڼل کېږي.

«په کابل ښار کې د داعشي فتنه گرو يوه مهمه» شبکه نيول شوې

ليکنه: المرصاد اداره

المرصاد له يوې سرچينې څخه معلومات ترلاسه کړي چې د تيرې چهار شنبې په ورځ چې د ۲۰۲۴ جولای ۱۰ مې نېټې سره سمون خوري، د اسلامي امارت څانگړو ځواکونو د کابل ښار په پنځمه ناحیه کې د داعشي فتنه گرو په يو پټنځای عمليات ترسره کړي، د دوی د يوې مهمې شبکې يو شمير غړي يې نيولي دي او د دې پټنځای څخه يې زياته اندازه منفجره مواد، وسله او مهمات لاس هم ته راوړي دي. د داعش فتنه گرو دې شبکې غوښتل د محرم د مياشتې په مراسمو باندې مرگوني بریدونه ترسره کړي.

ويل کيږي د دې پټنځای مسوول يو داسې افغان دی چې په يو کاونډي خارجي هيواد کې اوسيده، د داعش خراسان څانگې له لوري چې مرکز يې په بلوچستان کې دی جذب شوی، لومړی يې يوه پاکستاني تبعه ميرمن په نکاح ورکړې او بيا يې له روزنې وروسته افغانستان ته را استولی دی.

سرچينه زياتوي چې په نيول شوو کې هغه داعش فتنه گره هم شامل دی چې څو مياشتې مخکې يې د کابل ښار په کوټه سنکي سيمه کې د اهل تشيع د يو سپرلی په موټر برید ترسره کړی و.

ويل کيږي له دې شبکې څخه په پاکستان کې د ځينو مذهبي علماوو، مدرسو او حکومت مخالفو مطرح شخصيتونو او سياستوالو يو لست هم لاس ته راغلی دی چې داعشي فتنه گر غواړي ترور يې کړي او په دوی کې ځينې ترور شوي هم دي، همدغه راز په افغانستان او يوبل کاونډي هيواد کې هم له دوی څخه د ځينو اهدافو لست ترلاسه شوی دی.

د تورتم فتنه

خوارج د مسلمانانو تکفير کوي، او هغوی د گناه له امله واجب القتل بولي.

دلیل: شیخ الإسلام ابن تیمیة رحمہ اللہ فرمایي:

"والخوارج هم أول من كفر المسلمين: يكفرون بالذنوب ويكفرون من خالفهم في بدعتهم ويستحلون دمه وماله."

[مجموع الفتاوى ۲ / ۳۶۹]

(خوارج هغه لومړني کسان و چې مسلمانان يې د گناهونو له امله کافران وبلل: هغوی هر هغه څوک کافر گڼي چې د دوی له بدعت سره مخالف وي، وينه تويول او مال اخيستل يې حلال بولي.)

داعشي خوارج هم د مسلمانانو تکفير کوي؛ که هغه عالم وي، که مجاهد، او که عام مسلمان؛ قتل کول يې حلال او د ځان لپاره ثواب گڼي. نه ترسترگو کېږي.

